

Giới thiệu Gia Đình Biển Thái

Cô thương anh cho anh hết tất cả vậy mà anh chỉ xem cô như thể thân mà thôi, khi cô biết được mình mang trong người giọt máu của anh thì anh lại nhẫn tâm bắt cô phá bỏ.

Dùng tiền đuổi cô đi liệu cô có bỏ đứa bé hay không?

Trích đoạn ngắn:

"Ngọc Khanh, cô bỏ cái thai cho tôi."

"Lí do?"

"Tôi không muốn cô ấy hiểu nhầm, chỉ cần cô bỏ nó tôi sẽ đưa cô 500 triệu."

"500 triệu? Nực cười, tôi chỉ đáng giá ấy thôi sao?"

"Ok, vậy một tỷ, đã đủ chưa?"

Cô gạt đầu, quay người rời đi. Một giọt nước mắt ở khóe mắt cô lăn xuống, trái tim giờ đây đã bị bóp nghẹt.

Bạn đang đọc truyện *Gia Đình Biển Thái* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1

"Ngọc Khanh, cô bỏ cái thai cho tôi."

Giọng anh nghiêm nghị, nét mặt vài phần căng thẳng nhìn người con gái trước mặt.

"Lí do?"

"Tôi không muốn cô ấy hiểu nhầm, chỉ cần cô bỏ nó tôi sẽ đưa cô 500 triệu."

"500 triệu? Nực cười, tôi chỉ đáng giá ấy thôi sao?"

"Ok, vậy một tỷ, đã đủ chưa?"

"Coi như tôi đi để bỏ tạo nghiệp cho anh, từ sau hau chúng ta coi như không quen biết!"

Cô quay người rời đi, một giọt nước mắt ở khóe mắt cô lăn xuống, trái tim giờ đây đã bị bóp nghẹt.

Năm năm sau.

"Thiên Khánh, mẹ đau bụng quá. Con đi mua BVS cho mẹ, mẹ tới tháng." Cô ngồi trong nhà vệ sinh ôm bụng rên rỉ.

"Tuân lệnh mẫu hậu đại nhân." Thăng nhóc loắt nhөөt mở cửa chạy ra ngoài.

Cậu bắt taxi đi đến siêu thị, rồi đi thẳng đến quầy bán BVS. Mấy cô gái nhìn thấy cứ chạy theo, đòi chụp hình, bắt tay nhưng nhóc vẫn lắc đầu.

"Các cô em đợi anh, anh có việc gấp một chút, lần sau gặp nhé!" Nó nháy mắt một cái rồi tiếp tục lựa

"Mẹ dùng loại nào ý nhờ? Chết cha, quên không hỏi."

Nó đi đi lại lại chỗ bán BVS, đọc hướng dẫn sử dụng, tác dụng,... một lượt để chọn nhưng cái nào cũng ghi giống nhau.

"Này nhóc, bé tí tuổi đầu đến đây làm gì?"

"Này chú, chú có biết loại BVS nào tốt không? Giới thiệu cho cháu với, cháu đang cần gấp."

Anh suy nghĩ một lúc, nhớ đến ngày xưa cô hay nhờ anh đi mua BVS hộ.

"Kotex, cháu lấy đi." Anh cầm gói BVS đặt vào tay thằng bé

"Thấy mặt chú cũng đẹp trai, cháu mới tin tưởng một lần đấy nhé! Nó mà không tốt, bản công tử không tha cho chú đâu!"

Nói xong, Thiên Khánh về nhà. Giọng điệu và cử chỉ của cậu để lại trong anh cảm giác thân thuộc đến lạ!

Bạn đang đọc truyện *Gia Đình Biến Thái* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2

"Mẹ ơi, con yêu của mẹ về rồi này!"

Thiên Khánh giọng ngọt như mía lùi, vòng đôi tay ngấn tưng qua cánh cửa đưa BVS cho mẹ.

"Yêu cái con khi nhà con, con định giết mẹ luôn à? Con biết con đi bao lâu rồi không?" Cô tức giận

"Hi hi, con phải bỏ mấy phần thời gian quý giá của cuộc đời chọn cho mẹ loại băng tốt nhất, Kotex xì tin, thấm nhanh hiệu quả.... "

Thiên Khánh nói như một người am hiểu cực kì, kiểu thể loại lưu manh giả danh tri thức.

"Con cũng giỏi nhỉ? Nhưng mẹ lại không dùng Kotex, mẹ chuyên dùng Diana Sensi."

Mặt nhóc trùng xuống, trả vờ rom róm nước mắt.

"Con đã phải cất công như vậy mà mẹ còn nói vậy! Giận mẹ!"

Cậu chạy ra phòng khách, lấy điều khiển mở hoạt hình lên giải tỏa nỗi ưu phiền.

"Chú già chết tiệt, dám lừa anh đây, để anh gặp lại thì đừng trách. Mặt cũng ok, mà tính thì không ổn tí nào!"

"Con làm nhầm cái gì một mình vậy?" Cô từ nhà vệ sinh đi ra

Thiên Khánh trầm tư suy nghĩ gì đó, mặt hình sự, não đang lập trình cái gì đó.

"Mẹ ơi, mai có mua gì hay đi đâu nhớ vác con theo với nhé!"

Cô thấy là lạ nhưng vẫn gật đầu đồng ý, được con trai đi mua đồ cho thì con gì bằng.

Mấy ngày sau, cô rủ Thiên Khánh đi siêu thị mua đồ.

"Con giai, đi siêu thị."

Thiên Khánh nghe thấy đi chợ vui mừng chạy thật nhanh ra ngoài.

"Ok, đi nhanh nhanh đi mẹ! "

Hai mẹ con hôn hờ đi vào siêu thị.

"Mẹ ơi, hôm nay mình mua gì vậy?"

Cô cúi đầu xuống nói nhỏ với con, Thiên Khánh nghe xong hét to lên.

"Sao cơ? Bikini á? "

Mọi người quay lại nhìn hai mẹ con cô như sinh vật lạ, cô lập tức bịt miệng con lại.

"Mẹ đập chết giờ, nói bé thôi. Thẻ diện của mẹ còn đâu?"

"Ok, mẹ lựa đi. Con đi vòng vòng xem có gì đẹp không mua choa "

Nói xong, Thiên Khánh chạy lung tung chỗ bán bikini ngắm nghía.

"Này, bé ở đây làm gì? "

Thấy có tiếng nói, cậu quay đầu lại, gặp đúng tên chú già xúi quẩy dạo nọ.

"Nhìn mà chú không biết à? Chú đi ra đi, lần này tôi không tin chú nữa đâu!"

"BVS thậm không tốt à? "

"Mẹ tôi không thích, hại tôi bị mắng oan, chú rút ngay cho tôiiiii." "

Nó nhìn anh lườm muốn nổ con mắt, còn anh nhìn nó cười không ra nước mắt.

"Chú cũng đâu biết đâu, tại cháu nói cần gấp nên chú nói bừa. Mà cháu đang làm gì ở đây vậy? "

"Mua đồ lót cho mẹ."

Bạn đang đọc truyện *Gia Đình Biến Thái* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3

-" Cái gì? Cháu mà biết chọn đồ lót á? "

Mặt anh khựng lại nhưng cũng nhanh chóng lấy lại bình tĩnh. Anh nhìn Thiên Khánh đầy ngạc nhiên.

-" Để xin lỗi vụ BVS, chú sẽ chọn giúp cháu. "

Thiên Khánh tròn mắt nhìn, câu ông chú này liệu có tin được không, lần trước bị mẹ táng đủ rồi.

-" Tôi không dám tin chú nữa đâu, xa ra đi, cho tôi lựa đồ. " Tay nhóc phẩy phẩy ý muốn đuổi anh ra chỗ khác

-" Lần này chú nhất định sẽ không làm cháu thất vọng đâu. "

-" Thôi được, tôi tin chú lần này. " Thấy ánh mắt của anh thành tâm nhóc cũng gạt đầu.

Anh và nó đứng ở chỗ bán đồ lót ngắm nghía nửa tiếng, vẫn không chọn được bộ nào ưng ý.

-" Mẹ cháu ngực lép hay bự? Mông to hay bé? "

Thiên Khánh suy nghĩ một tí rồi trả lời.

-" Không to, không bé, nội thất đủ dùng. " Nhóc vừa nói vừa gạt đầu lia lịa.

-" Thích màu gì? "

-" Cháu không rõ, chọn đại đi. "

Anh gậy gạt đầu, cười nguy hiểm, như kiểu đã chọn được rồi.

-" Chị lấy cho tôi bộ hồng hồng kia. " Anh chỉ tay

-" Không được, mẹ tôi không thích màu hồng. " Thiên Khánh cãi lại

-" Cháu vừa bảo chọn đại mà, ơ oắt con. " Anh cú đầu nhóc một cái

Hai người cãi nhau mãi, không ai chịu ai, người đi mua cứ quay lại nhìn.

-" Hai bố con nhà ấy ghê thật, mua đồ lót cho vợ nữa, chồng nhà tôi có mà dám. " Một chị lên tiếng

Thiên Khánh nghe thấy vội vàng lắc đầu.

-" Cháu chọn đồ cho vợ cháu, các bác cứ tự nhiên nhé! "

Nói xong, nó nở một nụ cười quyến rũ khiến trái tim thiếu nữ tan chảy.

- "Thế bây giờ lấy hai bộ, mẹ cháu ưa cái nào thì lấy cái đấy. Ok? "

- "Ok. Vậy lấy hai bộ. "

Cô chủ hàng gói đồ lại đưa cho Thiên Khánh.

- "Lần sau gặp lại. "

Thiên Khánh cúi chào rồi chạy đi tìm mẹ. Ngọc Khanh vẫn đang loay hoay chọn đồ cho cô và con.

- "Mẹ yêu ơi, con chọn xong rồi, mẹ xem ưng cái nào. "

Nhóc lấy hai chiếc túi mở ra giơ lên trước mặt cô. Cô nhìn nhìn một lát, lấy ra bộ bikini màu hường do anh chọn.

- "Con hay ghê, chọn đúng lựa mẹ thích. Lát về có thưởng. " Cô cúi xuống làm cái chụt vào má con

Mặt Thiên Khánh tối sầm lại, ông chú kia đứng, bực ghê. Lần say nhất định nó sẽ trả thù.

Tối hôm ấy, nhờ công của ông chú kia nó được đánh một bữa thịt sườn thỏa thích.

- "Mẹ ơi, ngực của mẹ có gọi là to không? "

- "Cái thằng nhãi này, hỏi nhiều, ngủ đi. Vớ vẩn. " Cô phát vào mông nhóc một cái

Thiên Khánh suýt xoa đau đốn, khoe miệng nở một nụ cười nham hiểm.

- "Mẹ ơi, giờ con mới nhớ. "

- "Lại sao nữa? "

- "Hôm nay lúc đi mua đồ lót cho mẹ ý, mấy em gái cứ gọi con gạ gẫm. " Nhóc kể lể

- "Gạ cái gì? Con lại làm gì người ta à? "

- "Nhờ con quảng bá thương hiệu ý mẹ. Họ bảo con về bảo mẹ chuyển sang dùng Kotex thay cho Diana. "

Cô nghe xong mà muốn đâm đầu chết.

- "Ngủ ngay cho mẹ, lằm điều. "

Cô hối hận vì để cho nó đi mua BVS hộ. Chắc lần sau cô phải mua cả cửa hàng về dự trữ mất.

Sáng hôm sau cô đi tập thể dục về, trên tay cầm một tờ quảng cáo gì đó. Thiên Khánh vừa ngủ dậy dụi dụi mắt, trông nhóc đáng yêu vô cùng, nhìn cô hỏi.

- "Cái gì vậy mẹ? "

Bạn đang đọc truyện *Gia Đình Biến Thái* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4

"" Có công ti muốn tuyển thư kí lương cũng cao, mẹ định đi làm thêm. "

Thiên Khánh tặc lưỡi.

"Mẹ không cần lo, bây giờ mẹ cần con, tương lai con sẽ cân cả thế giới cho mẹ."

"Gớm ông tướng, ông nghĩ ông giỏi lắm à? " Cô xoa đầu con

"Lát con ở nhà, mẹ đi mua hồ sơ, mai đi nộp luôn. "

Cô và Thiên Khánh ăn cơm, bữa cơm lúc nào cũng thiếu vắng một người bố. Nhiều lần Thiên Khánh hỏi cô đều nói lái sản vấn đề khác. Cô không muốn nhắc lại, vừa làm cô đau, thêm nhóc đau nữa.

" Bye con yêu, mẹ đi đây. "

" Mặc quần áo thôi, mẹ không phải ăn diện quá. Đi mua hồ sơ cũng mặc vậy. Mẹ định khoe hông khoe ngực với người ta à? " Thiên Khánh ngồi ở ghế thấy cô ra bắt đầu nói xấu

" Kệ mẹ, lát sang bên hàng xóm mà làm quen. "

Nhóc gật đầu, rồi nằm xem ti vi. Một chết được.

Một lát sau cô đi, có tiếng chuông cửa. Nhóc chạy ra mở, là một cô bé khá dễ thương, bím tóc hai ngoe đang nhìn nhóc chăm chăm.

" Đây nhóc, đến đây làm gì? "

" Không phải nhóc, tôi với cậu bằng tuổi. " Nó lườm nhóc một cái

" Đến đây làm gì? " Thiên Khánh xoa xoa đầu thằng bé.

" Chơi. Mở cửa. "

Con nhỏ chẳng thèm để ý cậu lao thẳng vào nhà ngồi chơi. Lúc đi vào không may va phải người cậu.

Thiên Khánh nhìn nhỏ đó cười, dám hống hách à, anh sẽ cho em biết tay. Nhóc từ từ đi tới, đứng bên cạnh nhỏ đó.

" Đồ lép! Ngực của cậu không bằng một phần ba của mẹ tôi. Chẹp chẹp. "

" Cậu điên à? Biến thái "

" Tên cậu là gì? " Thiên Khánh hỏi

" Tinh Hy, còn cậu? "

" Haha, bây giờ hãy gọi Hy là Hy Lép " Nhóc vừa cười vừa nói

Tinh Hy nhìn cậu lườm, sẵn tiện đưa tay vỗ một phát mạnh vào đùi của Thiên Khánh.

" Cầm mồm. "

Tinh Hy bực quá đứng dậy đi về.

Đúng lúc đấy, Ngọc Khanh cũng đi mua hồ sơ về.

" Con trai, con làm gì bạn đấy mà sao bạn chạy mất vậy? "

" Con chê bạn lép, ngực không to bằng mẹ. "

Cô chửi thẳng mặt cậu một thôi, đi vào viết hồ sơ.

" Con không biết giống ai mà biến thái vậy không biết, chắc mẹ nhận nhầm con. "

Thiên Khánh chỉ cười, xỏ tay túi quần đi ra ngoài chơi. Con không con mẹ chắc con bác hàng xóm à!

Buổi trưa hai mẹ con lại cùng nhau ăn cơm, đi ngủ.

" Mẹ này, bố con là ai vậy? " Thiên Khánh hỏi

" Con không cần biết, ngủ đi chiều lại đi mua quần áo. "

" Con muốn biết. "

" Ông ấy bỏ mẹ và con rồi! " Giọng cô trầm xuống

Thiên Khánh nhìn thấy mẹ mình buồn hẳn đi cũng không hỏi tiếp nữa. Cô nằm nghiêng sang một bên, khóe mắt long lanh, một giọt nước mắt từ từ lăn xuống. Nỗi đau này với cô quá lớn, khoảng thời gian qua, cô đã cố gắng vui sâu nó xuống. Nhưng chỉ cần nhắc nhẹ đến, nó sẽ lại đau.

Bạn đang đọc truyện *Gia Đình Biển Thái* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5

" Thiên Khánh, mau dậy đi con, đi mua đồ. "

Thiên Khánh từ từ mở mắt, đôi tay nhỏ nhắn dụi mắt, nước miếng chảy hai bên, trông nhóc đáng yêu kinh khủng.

" Mua cho ai? "

" Dĩ nhiên là cho mẹ rồi, mai mẹ đi phỏng vấn mà. "

Thiên Khánh mệt mỏi dậy, rửa mặt thay quần áo theo mẹ đi shopping.

" Con đừng có quậy đây! "

Thiên Khánh gật đầu rồi chạy vèo đến quầy tiếp tân. Mấy chị xinh đẹp thấy nhóc lại sân si ngay, trai đẹp, rất có tương lai.

" Đây cô em, anh có phải kem đầu mà nhìn thấy em tìm anh tan chảy luôn rồi? "

Nhóc lại quay sang một chị gái khác tiếp tục.

" Sao em đi lại trong tâm trí anh mãi vậy? Em không mệt à? "

" Trời ạ, biết cách tán gái ghê hèm, ư ư, yêu cung quá. "

Thấy đối phương đã mắc bẫy, nhóc chạy đi chỗ khác luôn. Trước khi đi còn nháy mắt một cái.

" Bye, hẹn gặp lại. "

" Mẹ ơi, chọn được chưa vậy? "

Cô vẫn đang loay hoay tìm một bộ váy ưng ý.

" Mẹ chọn cái nào sặc xi (sexy) vào, ba vòng của mẹ nhìn một lần thôi, họ sẽ nhận luôn ý mà. "

" Lắm điều, ngồi im cho mẹ lựa. "

Sau một hồi lựa đi lựa mãi, Ngọc Khanh quyết định chọn một chiếc váy xòe kèm áo sơ mi trắng. Cô mặc vào như một thiên thần thật vậy, xinh đẹp dịu dàng.

Sáng hôm sau, Ngọc Khanh dẫn theo Thiên Khánh đến công ti để phỏng vấn. Diệp thị không lớn lắm, chắc chỉ là một chi nhánh nhỏ của một công ti lớn. Cô đến ngồi hàng ghế chờ gọi tên, Thiên Khánh ngay lập tức bị chú ý bởi vẻ ngoài hào soái ca.

" Mẹ ơi, các cô chuẩn bị gả gắm con mẹ kìa! " Thiên Khánh lay lay tay mẹ

" Áo tưởng, con nghĩ mình đẹp lắm à? "

Nhóc xì một cái, mẹ gì mà chê con trai mình vậy, mẹ xấu nên con mới xấu vậy đây!

" Mời cô Trần Ngọc Khanh! "

Cô nhanh chóng bước vào phòng phỏng vấn, thân hình chuẩn cùng với nước da trắng hồng khiến cô trông thật nổi bật.

Trong lúc chờ cô, Thiên Khánh chạy đi vệ sinh. Chỗ này tuy nhỏ nhưng cũng sạch sẽ.

" Alo, cậu chuẩn bị đi, chiều nay chúng ta họp hội đồng quản trị. "

Một người đàn ông từ ngoài đi vào, đang nói chuyện điện thoại.

" Đây chú ông làm gì ở đây vậy? "

" Lại gặp nhóc à? Chúng ta có vẻ có duyên ghê nhỉ? "

Bạn đang đọc truyện *Gia Đình Biến Thái* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6

" Duyên gì mà duyên, đen đui thì có" Thiên Khánh cãi

" Ô nhóc này, mồm miệng xui xẻo vậy?"

Thiên Khánh chẳng quan tâm tiếp tục xả lũ, giải tỏa tâm trạng.

" Chim cháu bé thế?" Hấn đứng bên cạnh cười

" Chú thì to lắm ý mà kêu, đây chưa phát triển hết thôi. Mai này phải 30 xăng như Gokugochu nhé!"

" Nhãi con này, nhỏ tuổi mà chí khí lớn! Được, có tương lai!"

Thiên Khánh lườm hấn một cái, ung dung thả từng chữ. Hấn nghe xong mặt mày sùng sốt.

" Tôi đây còn xem Full HD rồi nhá! "

Hấn không thể nói thêm được gì nữa, kéo khóa quần, đi ra ngoài.

" Bye nhóc, hẹn gặp lại, chú đi đây!"

Nhóc không thèm liếc nhìn, xách quần chạy ra ngoài kéo mẹ đập chết.

" Thiên Khánh, này giờ con đi đâu? "

Ngọc Khanh đã phóng vắn xong, ra ngoài không thấy nhóc đâu lo lắng chạy đi tìm.

" Mẹ lo quá rồi, con trai mẹ vabb bình an vô sự!"

Cô hét phát vào mông nhóc một cái rồi đau.

" Con nên nhớ bây giờ bắt cóc nhiều lắm đấy! Đi ăn thôi, mẹ đói rồi. "

Cô dắt con đi về, gương mặt thoáng chút vui vẻ.

Đến nhà hàng, cô mở menu chọn vài món con thích. Chưa đầy mười phút, thức ăn đã mang ra. Người bê ra là một nhân viên nữ khá xinh đẹp. Thiên Khánh sáng mắt.

" Này em, không ngon không được lấy tiền của anh đâu nhá!"

Cô phục vụ đỏ mặt sung sướng.

" Xin lỗi cô, con tôi nghịch ngợm quá!"

Nói xong cô lườm nhóc, chửi thẳng mặt.

" Ăn đi, mẹ bận rồi đấy!"

Thiên Khánh cúi gằm mặt thể hiện sự ân hận, hối lỗi. Cô bắt đầu ăn, ăn nhiệt tình như chết đói đến nơi rồi. Mấy nay cô giữ eo để mặc váy đi phóng vắn nên đói tởm bụng.

" À, mẹ ơi! Nay có người kêu chim con bé mẹ ạ"

Phụtttt

Toàn bộ thức ăn trong miệng cô bắn hết ra ngoài, vào cả mặt Thiên Khánh. Sốc, cô sốc toàn tập, ôi, thằng con trai cưng của cô.

" Ai nói con?"

" Một ông chú trong nhà vệ sinh. Con bức quá, con khoe luôn con xem Full HD rồi!"

Chết cô, mấy ngày nay không quần nó, làm nó lộng hành như vậy, lỗi tại cô, tại cô.

" Thôi ăn đi, từ mai cấm nghĩ bậy bạ khi đang ăn con!"

" Vâng, mẹ ở bản quá, phụng hết thức ăn vào khuôn mặt đẹp trai không tí vết của con. "

Bạn đang đọc truyện *Gia Đình Biến Thái* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7

" Cầm đi và ăn cho mẹ!" Cô quát

Mắt Thiên Khánh rung rung như sắp khóc, khuôn mặt phụng phịu.

" Thiên Khánh ngoan, ăn đi mẹ thương nhiều!"

" Dạ mẹ yêu!"

Trên môi nhóc nở một nụ cười tươi roi rói. Đúng thật là " Vừa khóc vừa cười ", con cô phải cho đi nhận giải OT CA về diễn xuất.

" À, mà mẹ này, chim to hay bé liên quan gì đến tương lai vậy? Con xem Full HD chả hiểu gì!" Nhóc thắc mắc hỏi cô.

" Tương lai rồi con sẽ biết, bây giờ giữ tâm hồn trong sáng giữ mẹ, suốt ngày chim to chim bé con không chán à?"

" Không ạ, vui mà, hồi bên Mĩ ý con toàn trêu mấy bạn nữ đến đỏ cả mặt!" Thiên Khánh ung dung kể

Thằng này chắc chắn cô nhặt ngoài bãi rác rồi, không sai đâu được! Ăn nói không giống cô chút nào hết! Cô đâu có biến thái đến mức này!

" Ăn nhanh đi, còn về!"

" Ăn xong đi chơi công viên đồ chơi đi mẹ, lâu lắm rồi con chưa đến đó! Nhá nhá!"

" Ừm, ăn đi!"

Hai mẹ con ăn xong, thanh toán rồi ra về. Trước khi về Thiên Khánh lại nháy mắt với chị thu hóa.

" Đợi anh lớn, anh sẽ đến tìm em!"

Độp. Một cái đập trời giáng xuống cái đầu nhỏ của nhóc.

" Con không trêu người ta thì không chịu được à? "

" Con đang kiếm cho mẹ một người con dâu đấy mẹ ạ! "

" Con bao nhiêu tuổi rồi Khánh?"

" Năm tuổi. "Nhóc vừa đi vừa rep

" À quên năm tuổi rưỡi, sắp được sáu tuổi!" Nhóc nhanh chóng sửa

" Mẹ không biết đã cho con ăn phải cái gì mà bây giờ con biến chất quá!"

" Ăn mẹ!"

Ở công viên Nguyệt Dao.

" Chơi đi, mẹ đi có việc chút!"

"Ok má mì đại nhân!"

Một lúc sau, cô quay lại, xung quanh con trai cô mấy đứa con trai và con gái đang khóc thét.

"Thiên Khánh, con chọc gì các bạn vậy?"

Một bé gái nhanh nhẩu trả lời, đôi mắt vương lại chút nước mắt.

"Cô xinh đẹp ơi, bạn ấy cứ đòi vạch chim mấy bạn kia kìa, con bảo bạn ấy đừng làm vậy, bạn ấy không nghe!"

Cô vỗ nhẹ lưng cô bé, đôi mắt hình viên đạn hướng thẳng vào mục tiêu phía trước. Thằng con cô mất dạy quá rồi, chắc uống lộn nước thánh của Chúa.

"Thiên Khánhhhhhhhhh.... "

Thiên Khánh giật mình, quay sang nhìn mẹ. Lần này nhóc toi chắc rồi!

"Dạ ~ " Giọng ngọt sớt

"Sao con lại tụt quần bạn trước mặt mấy bạn nữ? "

Bạn đang đọc truyện *Gia Đình Biến Thái* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8

"Đâu có đâu, con chỉ xem chim bạn có to hay không thôi mà!"

"Thằng ranh này, mẹ nói còn cái à? Về nhà nhanh lên!" Cô trừng mắt lườm

"Con chưa chơi đủ mà!"

"Về, đừng để mẹ tức"

Cô xách áo nhóc tổng lên taxi cho về nhà. Hôm nay cô phải trừng trị nó, không mai này không biết sống sao với nó.

"Nằm xuống giường vạch móng ra " Cô chỉ tay hướng đến giường

"Mẹ, con xin lỗi, lần sau con không vậy nữa!" Thiên Khánh năn nỉ cầm tay coi

"Bỏ mẹ ra!"

Cô đi tìm một cái roi mang lên. Khuôn mặt cô tức giận vô cùng, như quả bom hẹn giờ sắp nổ.

"Nằm xuống!"

"Mẹ, con xin lỗi mà, mẹ ơi!"

Thiên Khánh không làm theo, cô bế vút lên giường vục một roi rõ đau.

"Á!" Nhóc hét lên

"Cái thứ nhất mẹ đánh là con hư không nghe lời"

Đet

"Cái thứ hai là con trêu bạn!"

Đet

"Cái thứ ba là xem phim 18+"

Đet.... đet.... đet

Mỗi một cái đánh cô đều kể từng tội một ra. Thiên Khánh rất đau nhưng vẫn nhất quyết không khóc. Hai hàm răng siết chặt lại cam chịu từng roi quất vào người mình.

"Đi ngủ đi, mẹ đi chợ!"

Thiên Khánh đứng dậy, đi vào phòng. Mông bị Ngọc Khanh đánh cho hằn từng vết.

"Mẹ đánh đau chết mất, nhưng con quyết tâm không bỏ đâu!" Nhóc lẩm bẩm

Hai tiếng sau, cô về nhà, Thiên Khánh đang ngủ say sưa trong phòng. Cô đến bên con, vuốt nhẹ má nhóc, nói nhỏ.

"Mẹ xin lỗi, tất cả là mẹ đều muốn tốt cho con. Đừng trách mẹ nhé!"

Cô bước ra, đi vào bếp làm bữa tối. Để bù đắp cho việc bị đánh ban nãy, cô làm cho nhóc món sườn xào nhóc nghiền.

"Thiên Khánh, dậy ăn cơm!"

Thiên Khánh nghe thấy tiếng gọi, chạy vào rửa mặt, rồi ra ăn.

"Nay ăn món gì mẹ?"

"Sườn xào con thích, ăn đi."

"Oa, con yêu mẹ!" Nhóc reo lên sung sướng

"Nãy mẹ đánh đau không? Sao không khóc "

"Không, nam nhi đại trượng phu, khóc là yếu đuối. "

"Ăn đi!"

Cô xoa nhẹ đầu con, con cô mạnh mẽ rất giống cô. Mạnh mẽ sẽ tốt cho cả hai người! Nhóc ăn xong đứng dậy ra xem hoạt hình, cô thì rửa chén, vào phòng gấp quần áo.

"Thiên Khánh, vào đây!"

Nhóc lạch bạch chạy vào, nằm lăn ra giường.

"Vạch quần ra, mẹ thoa dầu chỗ mông cho. "

"Mẹ giúp con đi, ngại chết được!"

Cô ngồi tỉ mỉ thoa dầu cho nhóc, thằng bé gan lì thật, mông đến bây giờ còn in nhiều lốt thể mà không khóc hay kêu đau dù chỉ một câu.

"Đau thì nói với mẹ!"

"Con không sao, mẹ cứ làm đi!"

"Mẹ xin lỗi!"

"Con mới phải xin lỗi chứ, mẹ làm vậy là muốn tốt cho con mà!"

Bạn đang đọc truyện *Gia Đình Biển Thái* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9

Reng reng reng

Tiếng chuông điện thoại vang lên. Cô nghe máy xong, miệng cười tươi hơn hờ.

"Lá là lá là la, mai mẹ đi làm!" Cô nhảy cẫng lên sung sướng

"Ôi trời, con biết ngay từ đầu mà! Mẹ mà không đỡ, con bé như này nè!"

"Vốn dĩ con vẫn bé mà!"

Hai mẹ con cô ôm nhau ngủ, sáng mai cô phải vác cả thằng oắt con này đi theo.

"Dậy đi con trai, đi nhận việc nào!"

Thiên Khánh tự tức đứng dậy đi vào NVS làm VSCN. Hôm nay nhóc ăn mặc truất dã man, chơi luôn quả vét tây lịch lãm. Cô mặc chiếc váy bó sát cơ thể, mái tóc để xõa ngang lưng. Hai mẹ con xúng xính như đi trình diễn Next Top Model vậy.

Tại Mặc thị.

"Giám đốc, hôm nay là ngày công ty chúng ta tiếp nhận nhân viên mới! Anh có đến không ạ?" Tên thư kí vừa chạy theo sau vừa hỏi anh.

"Đến, tầm 30" rồi về dự cuộc họp hội đồng quản trị về việc ban hành một số quyết định!"

Anh - Mặc Liên Thành, giám đốc của Mặc thị, một doanh nhân trẻ thành đạt. Người người ca tụng anh vì lí do anh gây dựng sự nghiệp từ hai bàn tay trắng. Anh lạnh lùng tàn khốc đến đáng sợ.

Mặc thị được chia thành nhiều chi nhánh khác nhau, cô làm ở một chi nhánh chuyên về đồ ăn và chuỗi cửa hàng trang sức - chi nhánh Khanh Thành.

"Đi đến chỗ nhận nhân viên mới! Chi Nhánh Khanh Thành"

Chiếc xe Audi từ từ chuyển bánh đến địa điểm.

"Mẹ ơi, con sợ người ta không cho vào!"

"Yên tâm, chỗ này có nơi giữ trẻ em, mẹ gửi con vào đấy!"

"Xi, chơi với lũ lố nhố ấy chán phèo!"

"À, con cấm có dờ mấy trò biến thái với bất nạt các bạn đấy!"

Cô giao nhóc cho một giáo viên trẻ là nữ rất xinh, ba vòng chuẩn đét, chân dài. Ngoại hình không khác mấy cô người mẫu là mấy.

"Bye mẹ nhé, con đi với cô giáo xinh đẹp đây!"

"Thằng háo sắc!"

Cô đi vào nhận việc, và được làm ở vị trí khá tốt. Vì có một thời gian sống ở Mỹ nên kĩ năng nói Tiếng Anh của cô rất tốt. Cô nhận nhiệm vụ bán hàng quảng bá sản phẩm.

Ngày làm việc đầu tiên khá thuận lợi, cô kết thúc nó nhanh chóng để đi về.

"Ngọc Khanh!"

Có tiếng gọi cô, cô quay người lại nhìn. Tâm trạng vui vẻ của cô thay đổi hoàn toàn, thay vào đó là sự lo lắng, thấp thỏm. Là anh, là người cô yêu đến tận xương tủy - Mặc Liên Thành.

"Xin hỏi anh là ai ạ? Sao anh lại biết tên tôi?" Cô giả vờ không quen anh, giọng nói lạnh nhạt hỏi lại

Anh đi lại gần cô, kéo tay cô ra ngoài hành lang, ấn người cô vào tường.

"Ngọc Khanh! Là anh, Liên Thành đây!"

"Tôi đã nói không quen anh mà, buông tôi ra, anh làm vậy sẽ dễ bị hiểu lầm đấy!"

Bạn đang đọc truyện *Gia Đình Biến Thái* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10

"Hiểu lắm kệ họ, anh là giám đốc ở đây, ai dám hiểu lắm?"

"Tôi đã nói tôi không biết anh mà, mong anh xa ra để tôi đi về."

Khuôn mặt anh tức giận hơn, trong ánh mắt gần lên những tia máu. Có vẻ anh rất tức giận.

"Ngọc Khanh, anh xin em, đừng như vậy! Lỗi là ở anh, anh sai rồi!"

Cô hất tay anh ra, nhưng sức lực ít ỏi của cô không thể làm gì được. Khóe mắt cô rung rung, cô thực sự muốn khóc.

"Xin anh.... tôi đã nói tôi không biết anh là ai mà! Anh tha cho tôi đi!"

Một giọt nước mắt từ khóe mi cô lăn xuống. Cô ngồi thụp xuống, gục đầu xuống khóc lớn lên. Cô khóc vì đau, vết thương chưa chữa lành kia bây giờ lại mở ra, đau nhói.

Nhìn cô như vậy, anh không đành lòng, ngồi xuống ôm cô vào lòng, vỗ nhẹ vào lưng cô.

"Anh xin lỗi, do anh quá khích, em đừng khóc nữa!"

Từ sau anh, Thiên Khánh chạy đến, đôi tay nhỏ nhắn nắm lại đấm vào lưng anh. Vừa đánh nhóc vừa chửi.

"Tên đáng chết, lão phu sẽ xử, tại sao nguoi lại làm mẹ ta khóc? Ta sẽ giết nguoi!"

Anh quay lại, bắt gặp ánh mắt hình viên đạn đang nhìn mình, giật mình. Là thằng nhóc hôm nọ? Sao nó lại gọi cô là mẹ? Mọi chuyện là sao?

"Này nhóc, đừng đánh nữa!"

"Dừng lại đi Khánh, về thôi con!"

Cô lau nước mắt đứng dậy, đôi mắt giờ đã đỏ ngầu. Nét mặt không được như ban sáng nữa, mệt mỏi hơn.

Thiên Khánh rất ngạc nhiên khi tên đáng ghét kia là người mình gặp hai lần trước. Nhóc chạy theo mẹ, không quên bắn lại một câu.

"Tôi sẽ không tha cho chú đâu!"

Anh đứng hình, bóng cô khuất hẳn sau cửa anh xô tay vào túi quần đi thẳng, miệng lẩm bẩm.

"Tôi sẽ khiến em yêu tôi thêm một lần nữa, lần này tôi sẽ không để em chạy thoát đâu!"

Về nhà, cô về phòng nằm vật ra giường. Sao cô lại gặp anh ở đó? Cô mới bắt đầu cho cuộc sống mới của mình thôi mà, sao lại vui cô vào bế tắc như vậy?

Não cô chọt lóe lên một suy nghĩ, hay là cô nghỉ việc? Cũng không được, làm việc ở đây vừa nhân lương lại cao, mờ dăng tận mồm mà không húp thì vút.

Thôi kệ, cứ giả vờ không quen biết anh, như người dưng là được.

"Mẹ ơi, mẹ có sao không?"

Thiên Khánh từ ngoài cửa lon ton chạy vào. Trên tay nhóc là một cốc nước cam rất mát.

"Mẹ uống đi!"

Cô ngạc nhiên, mồm rộng chác đến tận mang tai vì sự việc này.

"Con trai, con đã tự tay pha cho mẹ ư? Mẹ cảm ơn!"

Nhóc trèo lên giường cầm ipad nói:" Không! Con đi mua!"

Nà nỉ? Làm cô tưởng bỏ, tưởng thẳng oắt con này nó tự tay pha! Mà cũng đúng, nó có biết làm gì đâu, ăn bám mà!

"Mà mẹ, lúc nãy chú kia chọc mẹ sao mà mẹ khóc vậy?"

"Không có gì!"

"Lần sau, con sẽ không tha cho chú ta đâu!"

"Con biết nguoi này à?"

Chương 11

"Sao lại không biết chứ! Băng vệ sinh với đồ lót của mẹ là do chú ta chọn đấy!"

Cô chết toản tập, không tin vào những gì mình đang nghe. Thảo nào anh chọn Kotex, ngày xưa có một lần cô nhờ anh đi mua hộ.

"Từ mai con không được gặp hần nữa nghe chưa?"

"Sao vậy mẹ?"

"Mẹ nói thì cứ nghe, không cần hỏi nhiều." Cô gắt lên

"Vâng! Con nhớ rồi!"

Cô ôm Thiên Khánh vào lòng, đôi tay xoa đầu con, miệng hát nho nhỏ như ru con ngủ.

"Mẹ xin lỗi!" Cô nói nhỏ bên tai con

Tại Mặc gia.

"Bố mẹ, con tìm thấy Ngọc Khanh rồi!"

"Sao? Con bé thế nào? Mau dắt về đây, mẹ muốn gặp nó!" Mẹ anh vội vàng hỏi

"Đúng, mau đưa con bé về đây!" Ông Mặc chêm pha

"Cô ấy không nhớ con, con không ngờ, cô ấy đã có con rồi!"

Ông bà Mặc sốc toản tập, toàn thân cứng đờ, miệng khô khốc không thốt nên lời. Mãi lúc sau, bà Mặc mới lên tiếng.

"Con nhất định, nhất định phải tìm cách bù đắp cho nó, năm xưa chúng ta đã khiến quá rồi!"

Anh gật đầu, đi lên phòng. Vừa đi anh vừa suy nghĩ, không lẽ cô đã lấy chồng rồi sao? Không thể? Cô quên anh sớm đến thế à? Mà tất cả lỗi đều do anh, do anh tin lời một con đàn bà khác đã đuổi cô đi. Bây giờ, anh hối hận rồi, nhưng cô.... cô đã không còn nhớ đến anh nữa. Còn đứa con của anh và cô, chính anh đã giết nó, chính anh đã giết đi đứa con mình.

Anh vào phòng tắm, anh muốn nước rửa hết đi những ưu phiền của anh ngày hôm nay. Anh vừa tắm vừa suy nghĩ.

"Dù em có chồng hay chưa, dù bằng bất cứ giá nào, tôi nhất định sẽ đưa em trở về bên tôi, và khiến em yêu tôi, yêu Mặc Liên Thành này thêm một lần nữa!"

Buổi chiều, cô tiếp tục công việc của mình. Cô trực tiếp ra bán hàng, chào khách.

"Thư kí Long, hủy buổi họp cổ đông chiều nay cho tôi!"

"Giám đốc, không được, chiều nay...."

Thư kí chưa kịp nói hết, anh đã giật máy, khoác áo lái xe đến chi nhánh cô làm việc.

Vừa nhìn thấy anh bước vào, tum cô đập thình thịch. Anh lúc nào cũng vậy, cũng đều khiến cô yêu từ cái nhìn đầu tiên. Cô nhanh chóng thay đổi, bộ mặt lạnh tanh không cảm xúc.

"Giám đốc đến đây ạ, thật vinh dự cho chúng tôi quá! Mời giám đốc ngồi, chúng tôi sẽ mang đồ ăn lên" Một cô nhân viên đơn đã ra chào

"Lùi ra cho tôi!" Anh lạnh lùng trả lời

Đôi chân anh đi tiếp đến gần cô, dừng lại.

"Chào giám đốc, không biết anh đến đây có việc gì không ạ?" Cô cúi đầu chào hỏi

Anh cười nhìn cô, nụ cười âu yếm chiều chuộng

"Lấy cho anh hai phần gà rán, kèm theo hai chai nước ngọt mang ra bàn số 2!"

Cô vâng vâng dạ dạ, đi vào trong, anh cũng đi đến bàn ăn.

Mấy nhân viên nữ khác nhìn thấy cảnh anh cười cùng cô sinh lòng đố kỵ, ghen ghét.

"Mấy cứ đợi đấy!"

Bạn đang đọc truyện *Gia Đình Biến Thái* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12

"Chị định xử con nhỏ đó à?"

"Tao nhất định không tha cho nó đâu!"

Ngọc Khanh đi vào bên trong bê ra hai phần gà nướng. Cô vừa đi vừa suy nghĩ không để ý có người muốn hãm hại mình.

"Á!"

Choang.

Hai âm thanh phát ra cùng lúc. Anh quay lại nhìn đã thấy cô nằm sòng xoài trên nền, đồ ăn văng ra sạch, không còn gì.

"Ngọc Khanh, cô có sao không, tôi thành thật xin lỗi!" Kim Liên giả vờ hối hận chạy đến đỡ cô, miệng không ngừng xin lỗi.

Anh chạy đến đỡ tay cô ta ra, cởi áo khoác choàng lên người cô bé cô đi.

"Bỏ tay cô ấy ra, đi dọn đồ ăn kia đi!"

Cô sau khi ngã choáng nên chẳng quan tâm việc gì đã xảy ra, cứ mặc anh quát tháo. Kim Liên ức muốn độn thổ xuống đất, mặt đỏ như ớt được mùa chín. Cô ta cúi xuống nhặt đồ ăn rơi, miệng lẩm bẩm.

"Hôm nay chỉ là khởi đầu thôi, mày cứ từ từ mà nếm trái."

Anh bắt taxi đưa cô đến bệnh viện. Cô bây giờ đang ngủ, cú ngã làm chân cô trở nên trắng xuróc hết, có một số chỗ còn rướm máu.

Anh nhìn cô, khuôn mặt bao năm nay anh từng mong nhớ. Cô vẫn vậy, vẫn đẹp như thế, đôi môi đỏ hồng nhìn là muốn cắn.

Anh đưa cô đi băng bó lại vết thương, mới đi về công ti.

"Cảm ơn anh đã đưa tôi đến đây!"

"Cảm ơn không thì không được, em phải làm gì để báo đáp chứ?"

"Anh muốn gì?"

"Muốn em!"

Cô lờm anh, anh nhìn cô cười

"Thôi, anh muốn đến nhà em aen một bữa"

"Được, khi nào đến anh báo, đây là số của tôi"

Cô không biết rằng anh đến nhà cô chỉ với một mục đích điều tra xem cô đã chồng hay chưa. Dù có hay không anh sẽ đập chấu cướp lấy cô. Khi nào cô chắc chắn là của anh, anh sẽ dừng.

Anh đưa tay đỡ cô vào trong nhưng cô từ chối.

"Cảm ơn, nhưng tôi không cần. Mọi người sẽ hiểu lầm!"

Cô đi vào trong thấy Thiên Khánh đang đứng đợi.

"Mẹ, mẹ làm gì mà bây giờ mới đến đón con? Mẹ định bán con đi à?"

Nhóc chạy đến bên cô, nhìn một lượt mới phát hiện ra chân cô dán rất nhiều băng cá nhân. Bị thương, chắc chắn là bị thương rồi!

"Mẹ, ai làm mẹ bị thương? Ai làm xấu đi cơ thể hoàn hảo của mẹ!"

"Mẹ không sao, vào lấy túi cho mẹ đi, công ti người ta về hết rồi kìa!"

"Mẹ nói đi, đứa nào, con sẽ cắt chim đứa đấy, tuyệt đường cho nó đẻ trứng!"

"Mẹ đã nói không sao mà, đi lấy đồ đi, nhanh lên!"

"Vâng!"

Nhóc lạch bạch chạy vào chỗ làm của mẹ mang túi ra. Túi gì mà nặng dữ, tổn hao hết calo của nhóc.

"Chú kia, sao chú lại ở đây? Không lẽ chú là người làm mẹ tôi bị thương?"

Bạn đang đọc truyện *Gia Đình Biến Thái* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13

"Không, mẹ cháu bị ngã, chú đã đưa mẹ cháu đến bệnh viện!"

"Ồ, vậy cảm ơn!"

Thiên Khánh nắm lấy tay mẹ kéo đi ra về.

"Lên đi, chú chở về!" Anh lấy xe chạy đến trước mặt mẹ con cô

"Cảm ơn anh, tôi bắt taxi về là được rồi!"

"Em lên đi, không cần khách sáo!"

Anh xuống mở cửa, đỡ cô vào trong rồi lái đi theo lời của Thiên Khánh.

Xe của anh vẫn vậy, vẫn có mùi hương thoang thoảng ngọt ngào của hoa lan. Cô rất thích mùi thơm đó, dịu nhẹ và dễ chịu. Cô lại nhớ đến ngày trước cô vẫn thường ngồi trong xe anh ngâm nga hát, hai người kể chuyện nửa cơ. Nhưng.... bây giờ khác rồi!

"Xuống xe thôi!" Anh nhanh chóng chạy xuống mở cửa đỡ cô lên nhà.

"Cảm ơn chú, chú có thể về!"

Cô đi chậm rãi vào phòng, cả người mệt mỏi tựa lưng vào cạnh giường.

Thiên Khánh đóng cửa phòng lại, đôi tay nhỏ nhắn hướng về cửa chính.

"O, thằng nhóc này, không thèm mời chú uống nước à? Chú vừa đưa cháu với mẹ cháu về nhà đấy?"

"Chú tự nguyện, mẹ cháu và cháu có thể bắt taxi về mà! Ai cứ bảo cháu với mẹ cháu lên xe về ý!"

Anh nuốt cục tức vào lòng, miệng cười gượng gạo.

"Lấy cho chú cốc nước!"

"Muốn uống tự lấy, cháu đi tắm!"

Nhóc vào phòng lấy đồ đi vào phòng tắm.

Cô bây giờ đã ngủ, ngủ đến nỗi không biết gì.

Anh mở cửa đi vào ngồi xuống bên cạnh cô, đưa tay vén mấy sợi tóc trên mặt cô.

"Em ăn uống kiểu gì mà gầy quá vậy?"

Anh nắm lấy đôi tay cô, nắm thật chặt.

"Anh xin lỗi, là tại anh quá tin người, từ bây giờ, anh nhất định, nhất định sẽ bảo vệ em!"

Cô gầy quá, có lẽ vì anh mà vậy, là anh đã quá ngu ngốc khi tin một con diêm mà bỏ cô. Cô ngủ mà vẫn đẹp, vẻ đẹp anh không bao giờ có thể quên.

"Này, chú định làm gì mẹ tôi đây?"

Thiên Khánh tắm xong đi vào phòng bắt gặp anh đang nắm lấy tay cô.

"Chú có làm gì đâu?"

"Này nhá, chú đừng mơ tưởng đến mẹ tôi, mẹ tôi là của tôi rồi, không lấy ai khác đâu, ok?"

"Chú cướp được không?"

"Tôi giết chú luôn! Đừng tưởng tôi bé mà khinh nhé! Chú vào đây làm gì? Lại còn nắm tay mẹ tôi nữa? Nói!"

Thằng bé này đúng là hài hước, nếu hồi ấy anh không bắt cô bỏ thai sang nước ngoài thì bây giờ, con của hai người cũng tầm tuổi như nó.

"Chú không làm gì hết, tại mẹ cháu giống vợ chú quá, chú chỉ nhìn chút thôi!"

"Tôi không ngu, tôi xem phim thấy mấy cảnh này nhiều rồi, chú không phải giả vờ giả tảng, chú định hãm hiếp mẹ tôi đúng chứ?"

Đing đoong.

Tiếng chuông cửa vang lên, nhóc chạy ra mở cửa, để lại cho anh một cái lườm.

"Baba, baba về lúc nào vậy?"

"Con yêu của baba dạo này sống tốt chứ?"

"Dạ, baba vào nhà đi!"

Thiên Khánh vui vẻ hôn chụt một cái lên má của người đàn ông đó. Anh đứng sững người nhìn, không lẽ đây là chồng cô?

Hắn nhìn thấy anh, quay sang nhìn Thiên Khánh khó hiểu.

"Anh là???"

Bạn đang đọc truyện *Gia Đình Biến Thái* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14

"Tôi là giám đốc của Ngọc Khanh, cô ấy bị ngã nên tôi đưa cô ấy về!"

"À, cảm ơn anh nha!"

Thiên Khánh thay đổi từ khi người đàn ông đó bước vào nhà. Không còn là cậu bé sắc xược nữa, bây giờ nhóc rất ngoan ngoãn.

"Baba ngồi đi, con đi lấy nước!"

Nhóc lon ta lon ton chạy vào bê nước ra. Lại còn là loại nước đất tiền nữa cơ. Lúc này thì nó cho anh uống nước lọc.

"Mời anh ngồi!"

Liên Thành ngồi xuống, anh vẫn chưa tin vào điều này.

"Tôi là Thiên Vũ, còn anh là?"

"Tôi là Liên Thành, anh có quan hệ gì với Ngọc Khanh vậy?"

"Tôi là bạn thân của cô ấy bên Mĩ!"

Nghe vậy anh mới thở phào nhẹ nhõm, anh ta không phải chồng cô. Vậy là... vậy là cô chưa có người đàn ông khác. Anh vui mừng, ruột gan nhảy cả lên. Nói chuyện với anh ta cũng khách sáo vài phần. Thiên Khánh mang nước ra, ngồi lên đùi Cảnh Thiên Vũ lắng nghe.

Ngọc Khanh tỉnh dậy, cả người ê ẩm. Cả người cựa quậy, đôi mắt từ từ mở ra.

"Thiên Khánh.."

Không ai nghe thấy cô nói, cô đành dùng sức đứng dậy đi ra ngoài.

"Con trai, lấy nước cho mẹ!"

Cả ba người trông thấy cô hết sức kinh ngạc, anh vội vàng chạy đến đỡ cô. Nhóc con lại vòng xuống bếp lấy nước.

"Ngọc Khanh, em không sao chứ?"

Cô khẽ lắc đầu, quay sang nhìn người bên cạnh

"Thiên Vũ, anh mới về à?"

"Ừm, em ổn chứ?"

"Vâng "

Anh đỡ cô ngồi xuống ghế, bốn người ngăm ngăm kể chuyện, chẳng mấy chốc đã 11h đêm.

"Thiên Vũ, anh đi tắm đi, em làm cho anh ít đồ ăn, từ lúc về anh đã ăn gì đâu!"

Thiên Vũ gạt đầu mang quần áo vào phòng tắm.

"Con trai mau đi ngủ đi, muộn rồi!"

"Vâng!"

"Giám đốc, anh không về à? Anh định ở nhà tôi luôn à?"

Cô liếc sang nhìn anh.

"Hay là vậy luôn đi, anh về xách vali sang đây ở, bốn người cho ấm cúng!"

"Đồ điên, cút về cho tôi!"

Anh bị cô đá thẳng thùng không ngần ngại ra khỏi nhà. Dù vậy, anh cũng rất vui, hôm nay là ngày hạnh phúc đầu tiên của anh sau bao năm nay.

Anh về đến nhà, tắm xong cũng 12h30. Anh nằm vật ra giường, suy nghĩ về cô. Nghĩ đến đâu, anh lại khẽ cười tùm đến đây.

Chợt anh lóe lên một thắc mắc: nếu cô chưa có chồng, vậy Thiên Khánh là con của ai? Không lẽ, năm đó cô chưa phá thai?

Anh nhất định sẽ làm mọi cách để xác nhận điều này. Trước hết là đi xét nghiệm ADN.

Sáng hôm sau, cô xin đi làm muộn một chút để đi nhập học cho Thiên Khánh. Về nước khá lâu rồi, nhóc cũng sắp vào lớp 1 rồi. Hồi bên Mĩ, cô cho nó không đi mầm non như các bạn mà để ở nhà. Thằng con cô do gen của anh nên thông minh tuyệt đỉnh.

"Thưa cô, tôi đến nhập học cho bé nhà tôi ạ!"

Cô cầm hồ sơ nhập học đưa cho cô hiệu trưởng. Còn Thiên Khánh đi cùng giáo viên vào lớp.

"Bái bai con trai, học hành chăm chỉ, mẹ về đây!"

Cô tạm biệt con đi về công ti.

Bạn đang đọc truyện *Gia Đình Biến Thái* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 15

"Chào mọi người!" Cô vừa đến đã vẫy tay chào

Rầm

Cô nhắm phải vỏ chuối dưới sàn ngã lăn xuống, mặt đập xuống nền nhà. Đầu óc cô trở nên quay cuồng, mọi thứ xung quanh cứ chập chờn không rõ.

"Ngọc Khanh, cô có sao không? Xin lỗi, tôi quá! Ban nãy thùng rác đầy quá, tôi đem đi đổ không may nó rớt ngoài!" Kim Liên giả nhân từ đi đến đỡ cô dậy

Đôi tay cô ta cầu nhẹ vào người cô, móng tay sắc nhọn găm vào da thịt cô thực đau không chịu được.

Cô ta cười cười, đưa cô về chỗ, miệng lẩm bẩm:" Vẫn chưa đủ đâu, mày còn dám động vào giám đốc, tao sẽ vẫn còn chưa tha cho mày!"

Cô ta về chỗ miệng cười khinh khinh.

Ngọc Khanh gục đầu xuống bàn, cú ngã khiến cô rất đau. Cô đưa tay lên lau mặt thì phát hiện có máu, cô bị chảy máu mũi.

Đúng là ngày đen hay sao ý, cô gặp toàn chuyện xui xẻo.

Phải mất một lúc sau cô mới có thể làm việc tiếp. Khuôn mặt trắng trẻo xuất hiện một vài vết bầm dập nhỏ.

Buổi trưa, Thiên Khánh ăn cơm ở trường cùng các bạn, nên cô cũng không về nhà, xuống căng tin mua đồ ăn.

Reng reng reng.

Tiếng chuông điện thoại vang lên, cô bắt máy.

"Alo!"

"Em đang ở đâu?"

"Ai vậy?"

"Là anh, Liên Thành!"

Cô bất giác giật mình khi nghe đến tên anh. Lần nào cũng vậy, kể từ khi cô sang Mỹ, mỗi lần thời sự phát đến tên anh, tim cô lại đập rộn ràng như cái ngày đầu gặp gỡ.

Cái ngày ấy, cô gặp anh trong công viên gần chỗ cô ở. Hôm ấy, anh mặc chiếc áo sơ mi trắng, ngồi tựa lưng vào ghế đá nhắm mắt hờ hững. Cái dáng vẻ ấy cô say mê và cứ thế, cô trúng tuồng sét ái tình.

"Sao anh lại biết số của tôi?"

"Chuyện đấy không quan trọng, em mau đến quán cafe gần công ti, anh có chuyện muốn nói!"

"Tôi mệt, không đến được!"

Anh dập máy, phóng xe đến công ti. Tất cả mọi người đều sững sờ khi cô bị anh kéo lên xe.

"Anh điên à?"

Cô nhanh chóng lấy khẩu trang đeo lên. Mặt cô bị thâm nên không muốn cho ai thấy. Đặc biệt là anh.

"Em mệt thì anh đến đưa em đi, cho em khỏi mệt!"

Anh đi thẳng một mạch đến một quán ăn cách đấy khá xa. Cô chợt nhận ra đây là chỗ mà cô từng rất thích: quán mì cay.

Lần đầu tiên anh đưa cô đến đây, hai người cùng nhau gọi cấp bậy, vừa ăn nước mắt chảy tòng tòng vì cay, vui mà hạnh phúc lắm. Thế nhưng... ngày ấy bây giờ không thể tái hiện lại được nữa.

"Anh đưa tôi đến đây làm gì?"

"Em không nhớ anh, anh sẽ khiến em nhớ anh!"

Anh xuống xe, kéo cô vào quán, gọi hai bát mì cấp bậy - cấp cao nhất.

"Tôi không ăn được, nó cay lắm!"

"Em và anh đã từng ăn ở đây, em không nhớ sao?"

"Tôi gặp anh lần đầu tiên, sao tôi có thể cùng anh đến đây được, mau đổi cấp cho tôi, tôi ăn cấp một!"

Bạn đang đọc truyện *Gia Đình Biến Thái* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16

"Anh biết em nhất định sẽ nhớ mà! Anh xin em đấy, làm ơn nhớ lại đi!" Hai tay anh dè lên vai cô, gào trong tuyệt vọng.

"Buông tôi ra.. tôi đau!" Cô đau đớn nói

Cô dường như có thể cảm nhận được, anh đang đau đến tận cùng. Nhưng cô... cô không thể nói ra được.

Anh đau, cô còn đau gấp nhiều lần. Vết thương do anh năm năm trước gây ra đến bây giờ nó vẫn chưa lành, vẫn đau như ngàn mũi kim đâm phải.

Cô nhìn thẳng vào đôi mắt anh, những tia máu gần lên trong đó trông rất đáng sợ. Anh từ từ thu tay lại, ngồi thụp xuống ghé tuyệt vọng.

"Tại sao? Tại sao em không nhớ ra anh? Tại sao?"

"Tôi xin lỗi!"

Cô nắm chặt tay lại, cố gắng để nước mắt không rơi ra.

Phục vụ đưa đồ ăn ra, hai bát mì cay nóng hổi.

"Anh ăn đi!"

Cô tháo khẩu trang, bắt đầu ăn. Cô cứ liên tục ăn, không nghỉ, mặc kệ nó cay đến mức nào. Cái vị cay nồng sộc thẳng lên mũi cô, từ đôi mắt long lanh từng giọt nước mắt rơi xuống.

"Em không cần phải cố ăn vậy, để anh gọi cho em tô khác!"

"Không cần đâu, đằng nào cũng gọi ra rồi, vứt đi sẽ lãng phí!"

Nước mắt cô chảy càng nhiều, nó rơi vừa do cay quá, và từ cái vết thương trong tim lại nhói lên. Vị cay hòa cùng với vị mặn cuat những giọt nước mắt khiến cô cảm thấy buồn nôn.

Cô lao thẳng vào nhà vệ sinh nôn thốc nôn tháo ra hết những gì cô đã ăn. Anh lo lắng chạy theo, đứng ngay bên ngoài chờ cô.

Cô đứng trước bồn rửa, nhìn lại mình trong gương. Gương mặt cô trở nên phờ phạc, mệt mỏi. Cô dựa lưng vào tường từ từ trượt xuống, đôi môi mấp máy..

"Liên Thành, tại sao anh lại như vậy? Anh làm ơn đừng nghĩ về em có được không? Cũng xin anh đừng cố gắng giữ em bên mình. Trái tim em đau lắm rồi, anh đã bóp nát nó từ năm năm trước. Nhưng mỗi lần gặp anh em lại... lại không làm chủ được. Xin anh đấy, em giả vờ cũng mệt rồi, giả vờ không quen anh với em khó quá!"

Cô cứ ngồi bần thần như vậy, phải mất ba mươi phút sau mới đứng lên đi vào.

Anh đứng ngoài dường như nghe hết được những lời cô nói. Tâm trạng dần trở nên tốt hơn, anh chạy vào làm như chưa có chuyện gì xảy ra.

"Em cứ giả vờ tiếp đi, anh cũng nhất định sẽ khiến em yêu anh lần nữa. Và lần này, em sẽ không còn phải đau khổ vì anh nữa!"

Cô đi ra, ngồi xuống bàn.

"Xin lỗi anh, mì cay quá nên tôi khó chịu trong người!"

"Em không sao chứ? Có cần phải đến bệnh viện không?"

"Cảm ơn anh, tôi không sao!"

Ăn xong, anh và cô ra xe.

"Em muốn đi đâu?"

"Về công ti đi, tôi phải làm việc!"

"Tôi cho em nghỉ, đi đến một nơi cùng tôi"

Anh không đợi cô trả lời, lái xe đi thẳng.

Bạn đang đọc truyện *Gia Đình Biến Thái* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17

"Anh định đưa tôi đi đâu?"

"Đến nơi em sẽ biết!"

Anh lái xe rất lâu, rất lâu sau mới dừng.

Anh đưa cô đến công viên nước ở ngoại thành. Chỗ này rất đẹp, không khí dễ chịu. Hôm nay, ở đâu có tổ chức hội chợ hay sao mà đông vui và náo nhiệt hơn hẳn.

Anh xuống xe nắm tay cô đi vào. Cô cảm nhận được, anh nắm tay cô rất chặt, kiểu như nếu buông ra cô sẽ đi mất.

"Vào thôi!"

Cô biết nên mặc kệ anh nắm, chạy theo anh.

Ở đây có rất nhiều thứ đẹp, cô mê tít. Hai người đi mua mũ đôi, mua bờm thỏ, mắt kính,... nhiều ời là nhiều. Lâu lắm rồi, cô mới vui như thế!

"Giám đốc, anh xem cái vòng tay này đẹp chưa kìa!" Cô trầm trồ đứng trước một quầy bán đồ trang sức rất giản dị

"Cô thật là khéo mắt, chiếc vòng này rất ít người có thể mua được. Chỗ tôi lấy về chỉ có bốn chiếc, đã bán hai chiếc, hai vợ chồng cô lấy luôn đi, vòng may mắn lắm đây" Bà bán hàng dẽo miệng, nói ngọt sớt mời hàng

"Chúng tôi không phải là... bà hiểu... rồi..."

Cô đang nói anh đã chạy đến bịt miệng cô lại.

"Bà gói lại cho tôi, vợ tôi nói nhiều quá! Hai vợ chồng chúng tôi mới cưới, bà thấy có đẹp đôi không?"

"Đẹp, hai người có tướng rất tốt, chắc chắn sẽ hạnh phúc đến đầu bạc răng long!"

Anh vui vẻ cảm ơn, cầm vòng tay lời cô ra chỗ khác. Mặt anh nham hiểm nhìn cô.

"Anh có bị làm sao không vậy? Tôi với anh không liên quan gì đến nhau, anh nói vậy tôi bị hiểu lầm thì sao? Tôi còn phải lấy chồng" Cô giận dữ quát lên

Anh xỏ tay túi quần, đi đi lại lại dưới gốc cây, miệng nói nhỏ gì đó.

"Trương lai em cũng là vợ tôi mà!"

Anh cầm trong túi ra hai chiếc vòng tay ban này, một chiếc anh lấy ra đeo vào tay mình, một chiếc đeo vào tay cô.

"Em cầm tháo ra, của hồi môn của anh đấy! Chỉ cần anh thấy em không đeo nó, anh sẽ lập tức cưỡng bức em!"

"Đồ điên!"

Cô mặc kệ anh chạy lên xe ngồi. Nói thì thế chứ cô thích lắm, dù gì vòng này cũng do cô chọn, lại còn dùng đôi với anh nữa chứ. Sao lại không vui được?

"Đi về, tôi mệt rồi!" Cô tựa lưng vào ghế nhắm mắt lại

Anh lái xe đi, tốc độ chậm rãi, sẵn tay bật thêm bản nhạc balad dịu nhẹ. Cô từ từ chìm vào giấc ngủ, không tự chủ mà nước miếng chảy xuống bên mép.

"Em đúng thật là, như mèo con vậy!"

Anh dừng xe lại, lấy khăn giấy lau nước miếng cho cô. Tay còn lại vén gọn mấy cái tóc lưa thưa bay trên mặt cô, cho gọn vào kê tai.

Cô khẽ cựa mình, mở mắt ra, đôi mắt long lanh, óng ánh.

"Máy giờ rồi?"

"5h! Em ngủ nữa đi!"

Bạn đang đọc truyện *Gia Đình Biến Thái* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18

"Cái gì cơ? 5h rồi á? Sao anh không gọi tôi dậy, chết tôi rồi!"

Cô giật mình, hét lên

"Có chuyện gì mà em hoảng quá vậy?"

"Mình đang ở đâu? Mau đưa tôi về nhanh lên!"

"Cách thành phố hơn hai mươi cây số, giờ mà về cũng phải mất 2 tiếng"

"Huhu... anh đưa tôi ra xa vậy làm gì? Thiên Khánh còn đang ở lớp, chưa ai đón nó kìa. Tất cả là tại anh, mau đưa tôi về, nhanh lên!"

"Gọi cho tên ở nhà em ý, bảo hắn đi đón hộ cho!"

Cũng đúng, cô rút điện thoại ra gọi cho Thiên Vũ dặn anh đi đón con hộ. May cho cô là hắn đang ở nhà, nên mới đi đón được.

"Về thôi!" Cô đập máy quay sang bảo anh

Anh nổ máy, nhưng... xe vẫn không chạy. Hình như là do chết máy, nên mới như vậy. Anh nhìn ra bên ngoài, thấy biển hiệu Khách Sạn, nhếch môi cười. Ông trời đang giúp anh có cơ hội rồi.

"Xe chết máy rồi! Không về được!"

"Anh đang đùa tôi à? Tránh ra cjo tôi xem nào" Cô tháo dây an toàn nhảy sang chỗ lái

Xoẹt xoẹt xoẹt.

Cô nổ máy lại lần nữa.

Xoẹt xoẹt xoẹt.

Vẫn là cái tiếng xoẹt xoẹt đáng ghét đấy, cô càng cô khởi động xe thì nó càng kêu to hơn.

"Anh đã nói rồi em không nghe à? Chết máy rồi!"

"Tất cả không phải tại anh à? Tự dưng đưa tôi đến chỗ này làm quái gì? Bây giờ xe hỏng rồi làm sao mà về được" Cô quát lớn lên giận dữ

Ọc ọc ọc.

Là tiếng bụng cô kêu lên, cô đói. Ban trưa anh cho cô đi ăn mì cay mà cô ăn được mấy miếng đâu, lại nôn ra gần hết, bây giờ thì xong luôn rồi.

"Em đói à?"

"Không nghe thấy sao mà hỏi? Mất mặt quá"

Anh chỉ biết nhìn cô cười

"Vào tạm Khách Sạn kia trọ đêm nay, mai anh gọi người đến đưa em về"

Cô vừa đói vừa mệt không suy nghĩ gì mà gật đầu. Bây giờ cô chỉ cần ăn thôi, ăn và ăn.

Cô bước xuống xe, đi thẳng vào đó không thèm đợi anh.

"Ngọc Khanh" Anh gọi cô lại

"Gi?" Cô hồ hững đáp

"Em đi nhanh vậy, không đợi anh à? Anh đau chân quá, không đi nổi nữa rồi"

Cô dần dần đi chậm hơn, như đợi anh đi đến gần mình. Trời tối, con đường xung quanh không có ánh điện, chỉ có một thứ ánh sáng duy nhất phát ra từ tấm biển quảng cáo của khách sạn. Chỗ này khá lạnh, cô run nhẹ lên. Anh chạy đến cởi áo khoác choàng lên cho cô.

"Hai anh chị đặt mấy phòng ạ?" Cô tiếp tân giọng ngọt ngào hỏi

"Một"

"Hai"

Hai âm thanh phát lên cùng lúc đánh tan sự im lặng này giờ.

"Cô để hai phòng"

"Cô để một phòng"

Lại một lần nữa, cả hai người nói trái ngược nhau. Anh ôm cô lại, đôi tay bịt miệng cô, không để cho cô nói nữa.

"Cô đặt cho tôi một phòng tốt nhất, vợ tôi đang giận tôi nên mới vậy, cô thông cảm"

"Hai vợ chồng anh chị đúng là rất vui tính"

Cô giấy giữa, nhưng không làm gì được. Càng giấy anh càng ôm cô chặt hơn, khiến cả người cô đau nhức.

"Đây là chìa khóa, mời anh chị đi tìm phòng trên lầu hai"

Anh nhận chùm chìa khóa, vui vẻ bế cô đi vào phòng.

Bạn đang đọc truyện *Gia Đình Biển Thái* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 19

"Thả tôi xuống! Người ta hiểu lắm bây giờ" Cô giấy dựa trong lòng anh

"Anh nói với họ em là vợ anh rồi, sợ gì chứ?" Ánh mắt anh lóe lên vài tia ham muốn dục vọng

"Anh... đồ đáng ghét!"

Anh bế cô vào phòng, đặt cô xuống giường, đứng nhìn cô. Nhìn như chưa bao giờ được nhìn.

Cô ngại ngùng ngồi dậy, đi vào nhà tắm. Trước khi vào buông nhẹ một câu "Tên biến thái!"

Cô đóng cửa, soi gương thấy mặt mình đỏ ửng. Tại anh hết, làm cô ngượng chết đi được.

Mở vòi hoa sen, dòng nước mát lạnh mân man da thịt cô, thoải mái vô cùng. Đường như, mọi sự tức giận đều theo nó mà đi mất. Cô vừa tắm vừa hát, áp lực cuộc sống khiến cô ít thời gian tận hưởng như thế.

"Liên Thành" Cô gọi nhỏ

Anh đang mãi xem ti vi nên không để ý đến cô.

"Mặc Liên Thành!" Cô hét lớn lên

Lúc này anh mới giật mình để ý đến nơi phát ra âm thanh ấy. Là nhà tắm, anh chạy đến gần cửa giọng đầy lo lắng.

"Ngọc Khanh, em có chuyện gì?"

Cô hé hé cửa ra, nhìn anh

"Anh mua cho tôi bộ quần áo, tôi không có đồ để mặc"

Anh gật đầu chạy xuống quầy tiếp tân.

"Cô cho tôi hỏi chỗ này có bán đồ cho phụ nữ không?"

"Nó ở cách đây rất xa, anh muốn đi cũng phải mất khá lâu"

Anh lại chạy lên phòng, gõ cửa nhà tắm.

Cô nghe thấy tiếng gõ cửa như tiếp thêm sức sống, vui vẻ hơn hờ.

"Anh mua được rồi à? Nhanh vậy?"

"Không, anh hỏi người ta nói muốn mua phải đi rất xa, mà xe mình hỏng rồi!"

Cô thở dài, cảm giác từ thiên đường rơi xuống địa ngục.

Cô bắt đầu lo lắng, không biết phải làm gì, không lẽ tối nay cô sẽ ngủ trong nhà tắm? Không, cô hay xem phim ma có mấy vụ giết người trong nhà tắm đáng sợ kinh khủng.

"Anh có cái gì cho tôi mặc không? Tôi không thể ở trong này ngủ được"

"Không, một là em ngủ trong đây, hai là để nude (khỏa thân) ra đây ngủ"

"Tôi đâu có điên"

Bỗng từ bên ngoài cửa sổ, gió rít mạnh đập vào cánh cửa kêu lên.

Ầm ầm.

Cô rùng mình một cái, da gà nổi lên, cô sợ.

Ào ào.

Mưa bắt đầu rơi xuống, từng hạt lộp độp rơi xuống đập mạnh xuống mái nhà.

Cô càng sợ hơn.

"Liên Thành, tôi sợ!" Cô khẽ nói nhỏ

Anh không đành lòng để cô như vậy, đành cởi áo sơ mi của mình đưa vào cho cô. Mong là nó dài, nếu không... anh không biết mình có khả năng cầm cự được nữa hay không.

"Em mặc tạm đi!"

Cô đưa cánh tay trắng nõn nà của mình ra ngoài cầm lấy áo mặc vào.

"Cảm ơn anh!"

Áo sơ mi của anh dài qua hông của cô, nhưng vì thiếu đồ lót nên mặc thật sự không thoải mái, cô cứ thấy thiếu thiếu. Mà thôi cũng kệ, bây giờ có còn hơn không, còn hơn cô phải ngủ trong đó.

Cô đi ra ngoài, đôi bông đào khẽ nảy lên đập vào mắt anh.

"Anh nhìn gì vậy?"

Bạn đang đọc truyện *Gia Đình Biển Thái* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 20

"Nhìn em"

"Anh nhìn tôi hay nhìn cơ thể tôi?"

"Cả hai"

Cô trèo lên giường lấy chăn cuộn tròn quanh người, xem ti vi.

Anh vì đưa áo cho cô mà bây giờ chỉ mặc chiếc áo ba lỗ mỏng manh màu trắng, để lộ ra cơ tay chắc nịch.

"Đưa cho tôi cái điều khiển" Cô đưa tay về phía anh

"Không, em tự đến mà lấy"

Cô chui ra khỏi chăn, chạy đến chỗ anh thì chiếc cúc đầu tiên bung ra. Toàn bộ phần ngực và xương quai xanh của cô lộ ra hết. Mặt cô đỏ bừng, lấy hai tay che lại.

"Anh còn không mau nhắm mắt lại"

Cô không lấy điều khiển nữa, chạy lại giường trùm chăn. Dục vọng của anh đang ngày càng mãnh liệt. Anh ăn chay đã năm năm nay rồi, thực sự với anh quá khó.

"Ngọc Khanh, là do em hết đây nhé!"

Anh từ từ đi đến giường, lật chăn vương vãi kia ra. Cô đã hiểu được việc anh sắp làm, ngồi dậy tựa vào giường cơ mình sợ hãi.

"Dừng!"

Anh không dừng lại, kéo cô đến hôn một cách mãnh liệt. Cô ngậm chặt miệng, nhưng đôi tay anh không yên phận, lần xuống dưới xoa nắn đôi gò bồng của cô.

"Không"

Cô nói nhỏ, anh thừa cơ hội tiến vào bên trong càn quét khoang miệng của cô. Chiếc lưỡi của anh linh hoạt vô cùng.

Đôi tay anh vẫn không ngừng xoa nắn nó, khiến cho nụ hoa kia dần trở nên mềm mại, cương cứng lên.

Cô gần như không thở được, anh mới buông ra, đẩy ngã cô xuống giường, cơ thể nặng trĩu của anh đè lên cô.

"Đau!"

Khóe mắt cô nhỏ nhẹ một giọt nước mắt. Anh ngừng lại, vội vàng đi vào nhà tắm.

"Anh xin lỗi"

Anh đi rồi, cô mới khóc, khóc lớn lên. Cô sợ mỗi khi anh như vậy, đều như một con dã thú chiếm hữu cơ thể cô. Đau đến điên người.

Một lát sau, anh đi ra, cô đang dựa vào thành giường ngủ gật. Anh cài lại chiếc cúc áo bị bung, chỉnh lại tư thế ngủ cho cô thì cô mở mắt.

"Em ngủ đi"

Cô nằm xuống giường, anh đi đến sofa ngủ.

Vì ở phòng đơn nên chỉ có một chiếc chăn, trời về khuya rất lạnh, thấy anh ngủ vậy cô cũng không yên tâm.

"Liên Thành!"

Anh tỉnh dậy khi nghe thấy tiếng cô gọi mình.

"Anh đây!"

"Anh lên giường ngủ đi, anh không có chăn chắc lạnh lắm"

"Anh không sao, em cứ ngủ đi"

"Tôi đã bảo lên rồi mà, anh đừng có cố chấp"

"Ừ!"

Anh lên giường nằm bên cạnh cô, cô nhích người ra cách anh một chút.

"Em không sợ à?"

"Sợ gì?"

"Anh cưỡng bức em"

Cô không trả lời anh, quay người sang bên khác nhắm mắt lại. Cô sợ, sợ lắm.

Sáng hôm sau, cô tỉnh dậy, đã không thấy anh trong phòng nữa. Trên bàn là một mẫu giấy anh để lại.

"Anh đi mua đồ, em dậy rồi cũng không cần lo cho anh"

"Ai thêm lo cho anh cơ chứ? Tương bở"

Cô ngồi dậy, đi vào nhà tắm làm vệ sinh cá nhân, ra sofa chờ anh.

Bạn đang đọc truyện *Gia Đình Biến Thái* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21

"Em ăn đi!"

Anh từ ngoài cửa đi vào, tay phải là bánh mì kèm theo sữa tươi, tay trái là túi gì đó màu đen.

Cô nhận lấy túi đồ ăn, tò mò hỏi

"Túi kia là gì thế?"

"Của em đây, vào thay đồ đi"

Cô nhận lấy túi đồ màu đen, mở ra xem, là váy và đồ lót. Cô mới nhận ra mình vẫn đang mặc sơ mi của anh. Anh mặc một bộ đồ khác, giản dị hơn nhưng vẫn làm nổi bật lên cái vẻ đẹp trai vạn người mê.

"Cảm ơn anh"

Cô chạy vào thay đồ mới ra ăn sáng.

"Anh ngồi xuống ăn cùng đi"

Cô nói khi thấy anh đang đứng nhìn cô ăn.

"Em ăn đi, anh gọi người đến đưa chúng ta về"

"Anh ngồi xuống đi, anh ra ngoài từ sáng sớm chắc chưa ăn gì"

Anh ngồi xuống, nhận lấy chiếc bánh mì và một hộp sữa từ cô. Anh vui, hiếm hoi lắm cô mới quan tâm anh như thế.

Anh ăn chậm rãi, vừa ăn vừa ngắm nhìn cô. Cách cô ăn cũng đáng yêu, nhai nhẹ nhàng từ tốn không quan tâm bên ngoài xảy ra chuyện gì.

"Xe đến rồi, đi về thôi!"

Cô dọn vỏ hộp bỏ vào sọt rác theo anh xuống. Tài xế của anh tròn mắt nhìn khi thấy anh đi ra từ khách sạn với một người phụ nữ. Từ mấy năm chưa, mọi người trong công ti đều nghĩ anh là gay, không bao giờ động vào bất kì người phụ nữ nào. Nhân viên trong công ti hầu như tất cả đều là nam nhân.

Bác Nhân là tài xế của gia đình anh rất lâu rồi. Cái hồi cô và anh còn yêu nhau, bác rất thích cô, nhưng cô không được ưng thuận.

Bác mỉm cười, xem ra Mặc gia sắp có con dâu rồi.

"Bác Nhân, bác cười gì vậy?"

Cô đi sau anh, lễ phép cúi chào.

"Ngọc Khanh, là cháu sao?"

Bác Nhân sững sốt khi người phụ nữ này lại là cô. Cô cũng nhận ra bác nhưng không thể hiện ra bên ngoài. Cô vẫn đang giấu anh, mà không biết rằng, anh đã biết mọi chuyện.

"Cô ấy mất trí nhớ, không nhận ra bác đâu" Anh miệng nói như vậy nhưng trong lòng đang cười đùa

Anh đưa cô lên xe, về công ti. Trên đường đi, cả hai người đều không nói với nhau câu nào.

Cô và anh cùng nhau bước vào dưới con mắt soi mói của moin người. Nhiều người bỏ dở công việc chạy đến chỗ nhau bàn tán.

"Cô ta kinh thật đấy, dám câu dẫn cả giám đốc của chúng ta, chắc chắn sẽ sống không yên với con mụ Liên đâu"

"Nhìn là biết rồi còn, vụ hôm qua cô ta trượt vô chuối là do con Liên chủ mưu, haizzzz, làm việc đi"

Cô vừa đi vừa không hiểu chuyện gì, không lẽ mọi người đang nói về cô sao? Cô có làm gì đâu?

Từ góc phải của văn phòng, Kim Liên nhìn cô với ánh mắt căm giận đến cực điểm, cảm giác như cô ta muốn giết cô luôn vậy!

"Anh về công ti đây, em cần gì gọi cho anh"

Anh đưa cô về chỗ quay người trở về nhà thay đồ.

Kim Liên nhìn cô, cười quái dị, miệng gằn từng tiếng.

"Đợi đấy!"

Bạn đang đọc truyện *Gia Đình Biến Thái* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22

"Ngọc Khanh, tối nay cô tăng ca làm hết đồng tài liệu này, nghĩ thêm cách để xử lí đồng quần áo tồn kho hộ tôi nhé!"

Kim Liên uốn ẹo cầm sắp tài liệu đập bộp xuống bàn cô. Nhìn là cô cũng đủ biết cô ta đang chơi cô rồi, nó dày phải chục phen.

"Tôi có thể mang về nhà không?"

"Không, cô phải ở đây làm, xong đem về phòng đặt lên bàn làm việc cho tôi!"

"Ok"

Cô bắt đầu công việc được giao, dù biết rằng muốn làm xong nó cũng phải hết đêm nay.

Mỗi lúc một ít, từng người trong công ti thay nhau đứng lên đi về, cô vẫn chăm chú làm việc đến khi chỉ còn một mình cô.

Con đói liên tục đến với cô, bụng cô cồn cào âm ỉ. Cô nhắn tin cho Thiên Vũ đón Thiên Khánh hộ mình, đứng dậy đi ra ngoài mua chút đồ ăn.

Cô vừa ra, một bóng người bước vào, lục lọi ngăn tủ và túi sách của cô làm gì đó.

Liên Thành kết thúc công việc cũng đã 10h, lấy điện thoại gọi cho cô. Cô không bắt máy, anh vội vàng chạy xe đến nhà tìm.

Người mở cửa cho anh là Thiên Khánh.

"Mẹ cháu đâu? Sao lại không nghe máy?"

"Mẹ cháu nói là tăng ca, nên hôm nay sẽ không về"

Anh lại quag đầu xe hướng về phía công ti.

Cô vừa làm xong, đứng dậy cầm tập tài liệu nặng trĩu đặt vào bàn Kim Liên.

Mệt, cô dựa lưng vào ghế, thiếp đi lúc nào không hay.

Anh thờ hồng học chạy vào, nhìn thấy cô đang ngủ mới yên tâm. Anh bế cô ra ngoài, đặt lên xe, cời áo khoác lên người cho cô. Anh nhẹ nhàng cúi xuống đặt lên trán cô một nụ hôn

"Ngủ ngon"

Anh đưa cô về biệt thự riêng của mình, đặt cô lên giường. Cô ngủ say đến mức không biết trời đâu đất đâu.

Anh đi tắm, lên giường nằm cùng cô. Cô vẫn như thế, đáng ngủ không bao giờ thay đổi, không ngoan ngoãn bao giờ, đập chấn linh tinh, tay vòng qua người ôm lấy anh.

Sáng hôm sau, khi cô tỉnh dậy, phát hiện ra mình không ở công ti mà ở trong một căn phòng rất đẹp.

"Em dậy rồi à?"

Anh từ ngoài cửa đi vào, tay bê khay thức ăn đặt lên bàn.

"Sao tôi lại ở đây? Anh đưa tôi về?"

"Không sai, tối qua em làm việc mệt quá, nên đưa em về. Rửa mặt rồi vào ăn sáng, anh đưa em đến công ti"

Cô ngoan ngoãn như một con mèo nhỏ, rửa sạch mặt mũi, làm vệ sinh cá nhân, ra ngồi ăn sáng.

"Đây là nhà anh hả?"

"Ừm, đẹp không?"

"Đẹp, anh cũng có mắt chọn ra phết đấy. Anh mua lâu chưa?"

"Bốn năm trước."

Cô giật mình, nhưng vẫn tiếp tục lắng nghe anh nói

"Từ cái ngày em đi, anh biết cô ta lừa anh, anh đã mua nó đợi ngày tìm ra em thì nó sẽ là nhà của chúng ta"

Cô vẫn cúi gằm mặt xuống ăn

Ăn xong, anh đưa cô đi làm. Còn vài phút nữa là bắt đầu làm việc, anh đứng đằng trước vén lại mái tóc cho cô.

Tạch tạch tạch.

Bạn đang đọc truyện *Gia Đình Biến Thái* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23

"Lại còn đi chơi với trai nữa cơ à? Thanh cao quá nhỉ?"

Là tiếng máy ảnh của Mai Linh, đồng nghiệp thân tín của Kim Liên.

Cô ta cười nhếch một cái, quay lưng ưỡn ngực đi vào công ti.

"Anh đừng làm vậy nữa, người ta sẽ hiểu lầm đó"

Cô nói xong lướt qua anh đi thẳng vào trong.

Cô đến một lúc, Kim Liên cũng đi vào, liếc nhìn cô một cách khinh bỉ. Cô chẳng thèm quan tâm, thái độ này của cô ta không ngày nào cô không thấy. Bản tính kiêu căng hèn mọn, ý quyền cao bắt nạt nhân viên với cô đáng khinh giống nhau.

Cả công ti bắt đầu làm việc, không khí xung quanh ngột ngạt đến lạ.

"Ngọc Khanh, cô có thấy chiếc vòng ngọc trai của tôi không?"

Cô ngẩng đầu lên nhìn, lại là Kim Liên, cô ta có điên hay không mà lại hỏi cô về đồ của cô ta.

"Cô buồn cười vậy, đồ của cô sao lại đi hỏi tôi, tôi là cái giá để đồ của cô à? Xin cô để tôi làm việc được yên ổn"

"Tôi để trong ngăn kéo phòng, bây giờ lại không thấy nữa"

"Đầu óc cô có sao không vậy? Tôi nói cô không hiểu à?"

"Hôm qua lúc về tôi vẫn thấy nó ở đây, mà sáng nay lại không thấy nữa, tôi qua chỉ có mình cô tăng ca, cô không lấy thì ai lấy?"

"Tôi không thèm. Lùi ra"

Cô đẩy tay cô ta ra, ngồi xuống ghế làm việc tiếp.

Kim Liên đập tay xuống bàn, quát lớn lên.

"Cô đánh trống lảng à? Không xem lời tôi nói ra gì sao? Chưa làm rõ vụ này, cô không được lén bắt cứ gì hết"

Tiếng quát của cô ta như cái loa thùng vậy, cả công ti đang yên lặng đều quay ra phía cô nhìn.

"Tùy cô"

Cô ta mỉm cười, có vẻ sự việc giống như trong dự liệu của mình.

"Đưa túi của cô đây"

Ngón tay thon dài, có vẻ được chăm chút kĩ càng của Kim Liên chỉ vào chiếc túi đen của cô.

Cô vì không muốn nói nhiều mà cầm lấy ném thẳng vào mặt cô ta.

"Cô.... cô..... dám"

Gương mặt Kim Liên đen kịt lại, cầm chiếc túi đi đến bàn trống mở khóa đồ hết đồ đạc ra ngoài.

Từng thứ, từng thứ cứ thế văng ra ngoài rơi cả xuống đất. Đôi tay Ngọc Khanh nắm chặt lại, cô đang cắn răng chịu đựng tất cả.

"Đây.... đây không.... không phải là cái vòng tay của tôi sao? Ngọc Khanh, bây giờ cô còn chối cãi được không?"

Kim Liên cầm chiếc vòng được chạm khắc rất tinh xảo đưa lên trước mặt cô. Cô sững người lại, đúng rồi, cô đã không cẩn thận mà mắc bẫy, cái bẫy do chính cô ta tạo nên.

"Sao? Bây giờ cô còn gì để nói không?"

"Cô... cô dám hãm hại tôi"

Cô ta nói lớn lên, như muốn cả công ti đều biết hết.

"Mọi người, mau ra đây mà xem, Ngọc Khanh cô ta ăn cắp vòng tay của tôi, vật chứng rành rành ra đây, cô ta còn nói tôi hãm hại cô ta. Tôi đúng là khổ mà, lúc nào cũng đối tốt với cô ta, xem cô ta là chị em tốt"

Bạn đang đọc truyện *Gia Đình Biến Thái* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24

"Loại người gì vậy không biết, đã ăn cắp lại còn la làng, không biết xấu hổ à?"

"Cô ta bỉ ổi thật đấy!"

Cả công ti trở nên náo loạn hẳn lên. Từng lời nói như mũi lao cứ thế nhắm về phía cô mà chỉ trích, phỉ báng.

Cô nhìn, một điều nhìn chín điều lành, thù này cô sẽ trả sau. Quân tử báo thù mười năm chưa muộn, cô nhất định sẽ không tha cho người đã hãm hại mình.

"Tôi nói tôi không lấy mọi người không tin, còn thừa nhận thì không có đâu. Cây ngay không sợ chết đứng, tôi sẽ tìm ra thủ phạm"

Cô đứng trước toàn bộ nhân viên mà đồng đặc nói. Từng chữ, từng lời cô phát ra đều vô cùng chắc chắn, khiến Kim Liên chột dạ.

"Đã làm còn không dám nhận, cô đúng là quá đê tiện"

Kim Liên chỉ tay vào mặt cô nói

Đôi môi cô nhếch lên nụ cười, đập mạnh xuống tay cô ta, lướt nhẹ qua người cô ta mà nói nhỏ.

"Đê tiện, cô không xứng được nói tôi như thế nhé! Ai đê tiện hơn tôi chưa biết đâu"

Cô ung dung đi ra ngoài lấy cafe, cả công ti trở lại bình thường.

Ở trụ sở chính của Mặc thị.

Anh đang chăm chú làm việc, khuôn mặt cương nghị đêm chiều không rời khỏi đồng tài liệu.

"Alo, có chuyện gì?"

Có người gọi đến cho anh, báo cáo lần lượt từng cử chỉ hoạt động của cô trong ngày hôm nay.

"Lắp camera ở toàn công ti cho tôi, nhớ kĩ, phải bí mật, không ai được biết"

Anh tắt máy, cô cũng thật can đảm, không hổ danh là người yêu anh một thời, và là vợ tương lai của anh.

Cô bây giờ mạnh mẽ hơn trước rất nhiều, sóng gió cuộc đời đã làm nên một người con gái như thế.

Anh nhìn đồng hồ, 11h15 cũng khá muộn rồi, anh chạy xe đến công ti cô đưa cô đi ăn.

"Em mắc hiểu lầm à?"

Anh vừa ăn vừa hỏi, anh muốn xem câu trả lời của cô sẽ như thế nào.

"Sao anh biết? Mà cũng chỉ chỉ là chút chuyện nhỏ, không cần anh phải quan tâm"

"Chuyện nhỏ gì? Liên quan đến em là trách nhiệm cả đời của anh"

Ngọc Khanh im lặng cúi đầu ăn tiếp. Anh đã từng nói với cô như thế, nhưng cuối cùng, anh lại bỏ rơi cô, để cô ở một nơi không quen biết lấy một ai.

"Em định xử lí ra sao? Có cần anh giúp không?"

"Không, tôi nghĩ ra cách rồi"

"Được rồi, anh đưa em về làm việc tiếp"

Hai người lại cùng quay về, Kim Liên nhìn mà tức muốn nổ đom đóm mắt.

"Con ranh đấy không quản quanh boss nhà mình nó không chịu được hay sao ý, chị Liên ạ"

"Im mồm, boss là của tao, chúng mày hiểu chứ?"

"À, mà chị này, em có cái này"

Mai Linh mở điện thoại lên, hai người cười thâm hiểm

"Trị mày làm tao mất nhiều công sức quá"

Bạn đang đọc truyện *Gia Đình Biến Thái* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25

"Đến có về sớm nhỉ?"

Mai Linh đi sau Kim Liên đến gần chỗ cô, nói mĩa.

"Giai nó đưa đi chả sớm ý chị, đâu có như chị em mình, một thân một mình thế này"

Cô giả vờ không nghe thấy gì, bắt đầu làm việc. Đợi chút nữa thôi, cô sẽ khiến cho cô ta phải quỳ xuống chân mình xin lỗi.

Ở nhà, Thiên Vũ đang loay hoay chuẩn bị đồ cho Thiên Khánh đi học.

"Baba, sao mẹ con hai ngày nay chưa về nhà vậy nhỉ?"

"Chắc là có việc bận thôi, con đừng lo, đi học thôi muộn giờ rồi"

Thiên Vũ ra ngoài lấy xe đạp, hùng hục chở nhóc đến trường. Kết quả, hai người vẫn đến lớp muộn.

"Xin lỗi cô giáo, Thiên Khánh đến muộn, cô cho phép cháu vào lớp"

Cô giáo của nhóc còn rất trẻ, thuộc dạng có nhan sắc, vừa nhìn thấy hấn đã mê như điều đồ. Cô hớn hờ đi ra ngoài, khua tay nhanh miệng.

"Có gì đâu anh, trẻ con ngủ muộn là thường thấy mà, không sao hết"

"Vậy cảm ơn cô, tôi xin phép"

Hấn quay người bước đi, cô giáo trẻ lại thấy tiếc.

"À khoan, anh là gì của bé vậy ạ?"

"Tôi là bạn của mẹ nhóc ấy"

Cô giáo sượng ròn, trong lòng vui mừng không ngớt.

"Anh có thể... có thể.... cho tôi xin số điện thoại của anh được không?"

"Xin lỗi cô, tôi không cho người lạ xin số"

Hấn đi về, mặc người đằng sau giậm chân tức giận

"Alo, Ngọc Khanh, trưa em về không?"

Hấn lấy điện thoại gọi cho cô

"Không ạ, em có chút việc bận"

Nói xong cô cúp máy, đứng dậy đi vào nhà vệ sinh.

Mai Linh thấy cô đi ra ngoài, alo ngay cho Kim Liên, cả hai người kéo vào

"Con nhỏ đó đi đâu rồi?"

Cô ta hoảng hốt khi không thấy cô đâu thì từ trong phòng WC cô đi ra.

"Hai người tìm tôi à? Tôi cũng đang định gặp hai người có chuyện"

"Sao? Có chuyện gì?"

Kim Liên vẫn vênh vênh vào vào nhìn cô.

"Cô cố tình cho người bỏ vòng tay của cô vào túi tôi, rồi đổ lỗi cho tôi, đúng không?"

"Đúng đấy, thì sao?"

Cô ta vẫn đắc ý trả lời, mà không biết rằng đã sập bẫy của cô.

"Tôi và cô không thù, không oán tại sao cô lại làm vậy với tôi"

"Thích thì tao làm thôi, mày cấm được à?"

"Cô.. đừng tưởng tôi dễ bắt nạt"

"Con hồ li như mày suốt ngày quanh quẩn quyền rũ giám đốc, có đũa ngu mới nói mày dễ bắt nạt"

"Tôi không có, là giám đốc hẹn tôi trước mà"

Bộp.

Cô ta tát thẳng vào mặt cô, cái tát đau điếng người. Người cô run nhẹ lên, tay ôm lấy má.

"Cô... "

"Đây chỉ là cảnh cáo mày thôi, khôn hồn tránh xa giám đốc ra. Giám đốc là của tao"

Kim Liên hung hăng đi ra ngoài, bên trong khóe môi cô nở một nụ cười khiến người ta sợ.

Cô rửa lại mặt, chỉnh quần áo đầu tóc gọn gàng đi vào trong.

Cả ngày hôm đấy diễn ta đúng với kế hoạch của cô, rất may hôm nay anh bạn nên cũng không đến tìm cô.

7h, cô kết thúc công việc, đi về nhà.

Bạn đang đọc truyện *Gia Đình Biến Thái* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 26

"Mẹ, mấy hôm nay mẹ đi đâu vậy? Hai ngày liền không thấy về"

Thiên Khánh thấy cô về quần quýt chạy đến ní non, cái giọng yêu dễ sợ.

"Phải đấy, em đi đâu, mấy ngày nay nó nhớ em lắm, đêm đang ngủ cứ mơ mơ gọi mẹ"

"Em bận chút công việc, tăng ca nhiều nên ngủ luôn ở đó, lần sau em sẽ về sớm hơn"

Cô bế con lên, hôn cái chụt lên cái má phính búng sữa của nhóc, tay vỗ nhẹ lên lưng nhóc cưng chiều. Hai mẹ con bịn rịn như cách trở trăm năm mới trùng phùng.

"Mẹ cũng nhớ Khánh của mẹ mà"

Nhóc cũng bày tỏ sự nhớ mong của mình bằng cách ôm chặt lấy người cô không buông, đầu vùi vào ngực cô làm nũng.

"Con ngoan, mẹ đi tắm đã sẽ ra chơi với con"

Nhóc gật đầu, chạy vào trong bếp với hấn. Hấn đang bận rộn chuẩn bị bữa tối, người đeo chiếc tạp dề hồng trong soái ca cực kì.

"Con phụ baba nhé!"

Hai người vui vẻ cười nói, gian bếp tràn ngập hạnh phúc. Nếu người ngoài nhìn vào, ai cũng sẽ nghĩ họ là một gia đình.

Cô tắm xong, đồ ăn cũng được dọn ra ngoài đầy đủ, mùi thức ăn phả thơm nức mũi.

"Anh cũng khéo tay ghê, nhìn là muốn ăn luôn rồi"

Bữa cơm diễn ra rất nhanh, Thiên Khánh ăn xong trước chạy ra ngoài xem hoạt hình, để cô và hấn trong bếp nói chuyện.

"Ngọc Khanh, chỗ em làm còn trống bộ phận nào không?"

"Sao anh hỏi vậy? Anh định đi làm à?"

"Ừ, ở nhà không anh cũng thấy chán"

"Anh cứ ở nhà chơi cho thoải mái, đón Thiên Khánh hộ em, em sẽ bao nuôi anh trọn đời"

"Ai lại nói vậy, anh là con trai phải đi làm chứ, như vậy người ta gọi là ăn bám"

Hai người nhí nhèo một lúc lâu cô mới gật đầu đồng ý, xin cho hấn vào làm cùng bộ phận với cô.

Vì là người quen với cô nên sự chấp nhận cũng diễn ra rất nhanh. Ngày mai hấn có thể bắt đầu đi làm cùng cô.

11h, Thiên Khánh không học xem phim xong lên giường ngủ luôn. Cô đi mấy lần lấy sách ra học, nhóc đáp khinh khỉnh một câu "Kiến thức mầm non của con, không học cũng hiểu"

Cô cũng đành phải gật đầu, mấy cái này năm bốn tuổi nó đã thành thạo hết rồi, cho đi học chỉ để làm quen bạn mới, rèn luyện kĩ năng giao tiếp.

Sáng sớm, cả ba người đều dậy sớm chuẩn bị đi học và đi làm.

"Baba, mẹ với baba đi làm cùng nhau sao?"

"Ừm, baba mới xin việc, con thấy baba giỏi không?"

"Dạ giỏi, cực kì giỏi luôn ý, baba con là tuyệt nhất"

Xe bắt đầu khởi hành đưa Thiên Khánh và cô đến nơi làm việc.

"Anh định sống ở đây đến bao giờ?" Ngọc Khanh thuận miệng hỏi

"Anh cũng chưa biết, nhưng chắc sẽ lâu. Em định đuổi anh đi đấy à?"

"Không, anh ở bao lâu cũng được, em bao nuôi anh mà. Với lại hôm nay em có việc cần giải quyết, anh cứ ngồi im đừng nói gì nhé"

"Ok"

Hai người xuống xe, cùng nhau đi vào trước con mắt nghi ngờ của các nhân viên khác.

"Chị Liên, chị nhìn kia, kia có phải là con Ngọc Khanh không?"

Bạn đang đọc truyện *Gia Đình Biến Thái* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27

"Bên cạnh nó là thằng nào vậy? Đẹp trai voải!"

Mai Linh không ngừng cảm thán, kiểu như lần đầu tiên trên đời nhìn thấy trai đẹp. Giám đốc đẹp trai lắm rồi, đây cũng đẹp trai ngang ngửa, mỗi người một vẻ khác nhau.

"Mày ngậm mồm lại, chẳng ra gì! Làm việc đi"

Kim Liên đập bốp vào đầu Mai Linh. Nói thì thế chứ trong lòng cô ta đang điên muốn xé xác cô ra, nó đã làm cái gì mà một lúc hai thằng đàn ông đều bâu vào.

Cô ta hậm hực ngồi xuống làm việc, mặt đỏ bừng vì tức.

"Thiên Vũ, anh vào kia trước đi, em đi có việc chút"

Hắn xỏ tay vào túi quần, hiên ngang đi về phía trước, hàng bao nhiêu ánh mắt đổ về phía hắn. Quả thật khí chất hơn người, đẹp trai kiểu ám áp tao nhã, là mẫu hình vạn người mê.

Ngọc Khanh khoác túi đi về phía phòng quản lý, dáng vẻ của cô thể hiện rõ là một người phụ nữ nhanh nhẹn, thành đạt.

"Quản lý, là tôi, Ngọc Khanh"

"Mời vào"

Cô mở cửa tiến về phía bàn làm việc, đôi mắt nhìn thẳng vào người trước mặt. Ánh nhìn của cô khiến cho người đối diện phải hoang mang, không dám nhìn thẳng.

"Quản lý, tôi có thể nhờ anh một việc được không?"

"Cô cứ nói?"

"Tôi muốn sử dụng máy tính của anh trong vài phút"

"Ok"

Quản lý đi ra ngoài một cách khó hiểu, nhưng không làm được gì, chỉ thị của giám đốc đưa xuống rồi, cái là coi như mất việc luôn.

Cô ngồi xuống ghế, cắm USB vào máy, đoạn video cô quay trong nhà vệ sinh nhanh chóng xuất hiện trước toàn thể nhân viên.

"Cô cố tình cho người bỏ vòng tay của cô vào túi tôi, rồi đổ lỗi cho tôi, đúng không?"

"Đúng đấy, thì sao?"

[...]

"Tôi và cô không thù, không oán tại sao cô lại làm vậy với tôi"

"Thích thì tao làm thôi, mày cấm được à?"

"Cô.. đừng tưởng tôi dễ bắt nạt"

"Con hồ li như mày suốt ngày quanh quẩn quyền rũ giám đốc, có đũa ngu mới nói mày dễ bắt nạt"

"Tôi không có, là giám đốc hện tôi trước mà"

Bộp.

[...]

"Cô... "

"Đây chỉ là cảnh cáo mày thôi, khôn hồn tránh xa giám đốc ra. Giám đốc là của tao"

Camera cho cô biết cảm xúc của tất cả mọi người. Mấy người hôm trước chỉ trích cô, bảo vệ cho cô ta đều ngơ ngác dờ người ra, không tin vào sự thật trong mắt mình.

"Giả nhân giả từ, Kim Liên cô ta diễn quá đạt" Một nhân viên nam lên tiếng

"Ừm, chỉ tội cho Ngọc Khanh, toàn bị bắt nạt" Người khác chen pha thêm vài câu

Cả công ti náo loạn hết lên vì đoạn video, còn Kim Liên cô ta bây giờ như chó mất xích hung hăng chạy đi tìm cô, miệng không ngừng chửi rủa.

Thiên Vũ đứng bên bàn làm việc của cô, khóe miệng nhếch lên một nụ cười mánh khoé.

"Trần Ngọc Khanh, mày ra đây cho tao, ra mau, tao mà tìm thấy mày tao sẽ xé xác mày! Con điếm này, mày dám quay lên!"

Ngọc Khanh rút USB cho vào túi đi xuống. Kim Liên nhìn thấy cô giống như hổ rình mồi, vội vàng lao đến nắm chặt mái tóc dài của cô mà giật.

"Con đi này, mày dám"

Ngọc Khanh cũng không chịu nhân nhượng đẩy ngã cô ta xuống đất, tức giận hét lên.

Bạn đang đọc truyện *Gia Đình Biến Thái* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 28

"Cô điên à? Rõ ràng là cô làm sao cô còn đổ lỗi cho tôi?"

"Mày dám lừa tao, mày lừa tao vào nhà vệ sinh để ép tao nói cái đấy, con khốn nạn"

"Tôi không làm vậy thì làm sao chứng minh mình trong sạch, chứng minh cô giờ trò với tôi"

Kim Liên mất hết kiểm soát, cô ta dường như phát điên với cô, đôi mắt đỏ ngầu vì tức giận. Cô ta nhìn thẳng vào mắt cô, tay định tát vào mặt cô thì bị hấn giữ lại, quăng mạnh xuống.

"Cô thôi đi, Ngọc Khanh đã làm gì cô mà cô lại đối xử với cô ấy như vậy?"

Kim Liên tròn mắt lên nhìn hấn, nói gất lên

"Nó là cái thá gì mà giám đốc và anh đều chết mê, chết mệt vì cô ta? Cô ta không tốt đẹp như anh nghĩ đâu, đằng sau cô ta là lớp ngực trần cả đấy, cô ta là một con hồ li tinh"

"Cô im ngay đi, Ngọc Khanh như thế nào không đến lượt cô phán xét"

"Haha, lũ đàn ông các người chỉ yêu cái mặt thôi, lòng dạ bên trong ai mà ngó đến, tôi khinh"

"Cô biết lí do tại sao giám đốc của cô không ngó ngang đến cô rồi chứ?"

"Lí do?"

Thiên Vũ cẩn thận nói rõ từng câu, từng chữ một

"Bởi vì cô ấy khác cô, không đặc biệt, không để lại cho người ta nhiều ấn tượng, sống khép mình, và quan trọng hơn cả, cô ấy là cô ấy. Tôi thích cô ấy, chính vì vậy."

Mọi người xung quanh đều chết sững người khi hấn nói ra những lời trên. Đây không phải đang gián tiếp tỏ tình sao? Người gì đâu mà vừa đẹp trai, lại còn lãng mạn như thế nữa chứ!

Ngọc Khanh nghe vậy xấu hổ, chạy vào trong bàn làm việc. Cô không ngờ khi hấn nói ra câu đó.

Ở đâu đó, Mặc Liên Thành anh đang nổi cơn thịnh nộ, đồ đạc trong phòng đều bị anh quăng ra tứ tung.

"Anh ta dám công khai cướp cô ấy từ tay mình? Nực cười!"

Anh rút điện thoại trong túi ra, gọi đến quản lí chi nhánh cô đang làm, nói như hét vào tai anh quản lí.

"Lấy thông tin thật chi tiết cho tôi về tên mới vào công ti. Trong vòng ba mươi phút sau không mang đến, anh xác định đuổi việc, ok?"

"Vâng, thưa giám đốc"

Anh quản lí người run như cây sậy, lập tức tra rõ về anh ta, in ra một sấp tài liệu, phóng xe đi đến trụ sở chính.

Mặc Liên Thành anh vẫn chưa hết bực mình, khắp người tỏa ra mùi sát khí nồng nặc, kiểu như muốn giết người.

"Giám đốc, đây là tài liệu anh cần"

Anh nâng tay lên, xem mặt đồng hồ, mặt nhăn lại khó hiểu

"Chậm 30s trừ lương tháng này, cút"

Anh quản lí không dám ho he gì, quay lưng đi ra, nhìn căn phòng là biết bây giờ là thời điểm không nên đụng vào giám đốc. Đồ đạc bay mỗi góc một ít, bộ bàn ghế bị anh đá bay sang một bên, hỗn loạn không tả được.

Anh ngồi xuống ghế, lật từng trang từng trang xem, xong đập bộp xuống bàn.

"Anh ta là cái thá gì chứ? Bằng tốt nghiệp Havard anh có cả thùng, em không thèm đếm xia, tên ranh đầy có một cái, không bằng một góc của anh"

Bạn đang đọc truyện *Gia Đình Biến Thái* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 29

"Anh ta còn dám nói vậy một lần nữa anh nhất định sẽ không tha cho anh ta"

Anh nắm chặt tờ giấy, vo lại cho nát choét, vứt thẳng vào sọt rác ngay bên cạnh.

"Giống như thế này"

Trưa, anh lái xe đến chỗ cô, kéo cô ra ngoài, lúc đấy hần đang đi lấy nước.

"Buông tôi ra"

Cô cố gắng vùng vẫy thoát khỏi tay hần nhưng không được, hậm hực.

"Hôm nay khá khen cho sự thông minh của em, nhưng anh ta khiến anh thật mất hứng"

"Ý anh là sao?"

"Em không nhớ, tên Thiên Vũ kia hôm nay nói cái gì à?"

Mặt cô đỏ lựng lại, nghĩ đến lúc ban sáng.

"Chuyện đấy sao anh biết được?"

"Lí do tôi biết em không cần biết, nhưng anh cấm em, từ mai không được lại gần hần nữa"

"Anh cấm thì làm được gì? Cô ắt không thích anh ép được sao?"

Từ đằng sau, Thiên Vũ đi lại,,trên tay cầm cốc cafe nóng hổi, bốc khói nghi ngút.

"Tôi muốn cấm cô ấy, anh cản được sao?"

"Không liên quan đến cô ấy thì anh tránh xa ra, kéo người khác lại hiểu nhầm, sinh đổ kị mà hãm hại cô ấy"

"Anh..."

Cô chường mắt với cảnh này, sao giống như đang giành giật người yêu vậy? Cô lại còn được làm nữ chính luôn chứ!

"Phiền anh tránh xa cô ấy ra một chút"

"Tôi không thích, anh quản được à?"

"Được thôi, chúng ta đấu, ai giành được trái tim của cô ấy thì người còn lại phải tự động rút lui"

"Được thôi, quân tử nhất ngôn tứ mã nan truy"

Hai người con trai nhìn thẳng vào nhau bằng ánh mắt kiên quyết không ai nhường ai, kiên định đến đáng sợ.

"Hai người thôi đi, thật khiến tôi nhức đầu quá. Tôi không phải là thứ đồ chơi để hai người giành giật"

Cô nói xong bỏ thẳng vào bên trong. Đúng ra là cô ngại thì đúng hơn, một bên là người bạn thân nhất của cô, từng giúp cô rất nhiều, một bên là người cô yêu đến tận xương tủy. Bây giờ hai người quay sang tranh chấp nhau, cô không đủ can đảm đối mặt.

"Ngọc Khanh"

Cả hai âm thanh đều vang lên đồng lúc.

Anh và hấn lờm nhau, hai người quay đi mỗi người một ngã.

Cả hai đều vừa đi, vừa lẩm nhẩm đồng thời một câu.

"Được thôi! Thích chơi, tôi chiều, tôi không tin lấy được trái tim cô ấy"

Anh về công ti, cả người bức xúc khó chịu khiến cho đám nhân viên sợ hãi. Tính giám đốc họ không ai không biết, ngoài thì có vẻ thân thiện chút ít, nhưng khi điên lên là thảm họa của nhân loại. Sơ hở chút là anh cho nghỉ việc.

"Alo, cậu gọi cho giám đốc bên chi nhánh Khánh Thánh điều cô Trần Ngọc Khanh vào tổng công ti cho tôi, ngay ngày mai tôi muốn cô ấy ở đây và làm thư kí cho mình"

"Giám đốc, phải thông qua tuyển chọn chứ ạ?"

"Tôi nói cậu dám cãi lại à? Tôi bảo làm thì cứ làm, đừng nói nhiều"

"Vâng thưa giám đốc"

Lập tức thư kí gọi điện cho quản lí thông báo tin tức. Gã quản lí gật gù đầu, cô xem như may mắn, được vào tổng công ti làm việc quả không dễ dàng gì.

Bạn đang đọc truyện *Gia Đình Biển Thái* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 30

"Ngọc Khanh, cô lên phòng tôi có chuyện"

"Vâng"

Cô đứng dậy, đi lên tầng trên.

"Có chuyện gì vậy?"

"Ngày mai cô không công làm việc ở đây nữa..."

"Tại sao? Tôi đang làm rất tốt??"

Giám đốc chưa kịp nói hết, cô đã chen ngang, hoảng hốt hỏi.

"Tôi chưa nói xong mà. Chúc mừng cô cô được điều lên tổng công ti, làm thư kí cho giám đốc"

Khuôn mặt cô lúc đó biểu hiện cái cảm giác "WTF, chả có gì đáng mừng cả. Làm việc bên cạnh anh có khác gì bảo cô đi chết đi không? Cô đang giấu chuyện ấy chưa xong?

"Tôi không đi"

"Cô điên à? Công việc tốt như vậy mà không đi, nhiều người mong muốn còn không kịp"

"Anh có giỏi thì đi đi, tôi không cần, tôi xin phép"

Cô tức giận bỏ xuống dưới, anh cũng quá đáng lắm rồi. Đang yên ổn lại cho cô lên chức cao, người ta lại dị nghị bảo cô cậy quen giám đốc.

"Sếp à? Cô ấy nói không đi"

"Không đi thì cho cô ấy nghỉ việc, chắc chắn cô ấy sẽ không dám cãi, anh không đưa cô ấy về đây, anh là người bị đuổi, ok?"

Anh đập máy, tên giám đốc nhanh chóng đi xuống bàn cô làm việc.

"Ngọc Khanh, lệnh của cấp trên cô không có quyền được cãi"

"Tôi nói không thích mà"

"Nếu không ngay ngày mai, cô ở nhà, tôi không nói lại lần hai? Cho cô thời gian từ giờ đến tối suy nghĩ, nếu đã thấu đáo thì mai chuyển lên"

Cô nghiêng răng, tay nắm thành nắm đấm. Được, muốn chơi thì cô chơi tới bến!

Hắn đang làm việc thấy cô quay sang hỏi

"Có chuyện gì?"

"Ngày mai em phải chuyển lên làm thư kí cho anh ta, nếu không em nghỉ việc"

Hắn nhếch môi cười, anh ta quả thật không đơn giản.

Cô cầm đầu làm việc, mặt vẫn rất tức giận. Được thôi, chơi cô cô sẽ chơi lại? Quân tử báo thù mười năm chưa muộn cơ mà!

Kết thúc giờ làm, cô và hân chuẩn bị đi về, thì từ đằng sau, anh xuất hiện kéo cô lên xe mình, đi thật nhanh.

Cô không kịp định hình chuyện gì, chỉ kịp hét lên bảo hân đi đón Thiên Khánh.

Anh đưa cô đi đến nhà hàng bít tết nổi tiếng nhất thành phố. Không khí hỗn loạn vô cùng, quả không hổ danh là nơi ăn chơi của những công tử, đại gia.

"Anh đưa tôi đến đây làm gì?"

"Cứ vào rồi sẽ biết, em không cần gấp"

Anh nắm tay cô kéo vào trong, đi đến một bàn toàn những cặp đôi "trao tài gái sắc". Quan trọng hơn cả, nơi này toàn là người bạn năm xưa của anh, và cô đều quen họ.

Mọi người nhìn thấy cô ngạc nhiên kinh khủng, ai nấy đều nhìn chằm chằm vào cô, sững sờ.

"Mày... mày thấy Ngọc Khanh rồi à?"

Anh gạt đầu, chỉ tay xuống chỗ trống bên cạnh cho cô ngồi. Cô ngồi xuống, tất cả vẫn không tin rằng đây là cô.

"Ngọc Khanh, mấy năm qua em đã đi đâu?" Tiểu Diệp, bạn thân của anh lên tiếng

"Đúng đấy, mày đi đâu? Tụi tao tìm mày mãi mà không thấy?" Cẩm Thi, người yêu của Tiểu Diệp cũng hỏi

"Cô ấy không còn nhớ gì cả, vậy nên đừng hỏi nhiều, chúng mày ăn đi"

Anh trả lời, nên cô không còn bị tra tấn về vấn đề này nữa.

Bạn đang đọc truyện *Gia Đình Biến Thái* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 31

Cả bữa, cô chỉ cúi ăn, không chủ động nói bất cứ lời nào. Ai hỏi thì cô trả lời, không thì cô cũng mặc kệ.

10h, bữa tiệc kết thúc, mọi người tạm biệt nhau đi về, cô mới thả lỏng một chút. Cả ngày làm việc không nghỉ chút nào, mà lại đầy đến tận đêm thế này.

"Ngọc Khanh, anh về nhé, lần sau có dịp chúng ta lại hàn huyên"

Cô gật đầu, cúi người chào khách sáo. Mọi người đều đi hẳn, cô mới quay sang hỏi anh.

"Anh đưa tôi đến đây làm gì?"

"Không làm gì cả, để gặp lại bạn bè thôi!"

Giọng anh nói cứ như chưa xảy ra chuyện gì hết, xò tay vào túi nhón nhơ đi lên xe.

"Về thôi!"

Cô nhìn anh tức muốn điên người, mặt anh chắc làm bằng gỗ hay sao mà dày vậy không biết!

"Sao? Em không định về à? Vậy ở lại nhé, anh về trước đây!"

Cô nhanh chóng lên xe, đập cửa cái ỳnh một cái khiến anh giật mình.

"Xe anh đều, em làm vậy hỏng hết! Anh không có tiền mua đâu!"

"Đưa tôi về nhà!"

Cả đường về, cô và anh đều im lặng, không ai nói gì nữa. Nhưng lồng ngực bên trái của cả hai đều rung động như thuở ban đầu.

"Sáng mai nhớ đến sớm nhé, anh không thích những người đến muộn đâu"

Cô không thèm rep, đi thẳng lên nhà. Bộ dạng phụng phịu của cô thật muốn yêu.

[...]

Sáng hôm sau, cô đi làm như ngày bình thường? Vừa bước vào công ti, mọi người đều không ngừng chỉ trỏ.

Cô chỉ nghe loáng thoáng thấy một vài điều, hình như nói về cô.

"Cô ta được làm thư kí cho boss đấy!"

"Chắc lại làm gì để leo lên rồi!"

Cô khó hiểu đi lên phòng anh, hỏi cho rõ

Cốc cốc cốc.

"Vào đi!"

Cô đi vào, tiến thẳng đến bàn anh, nghiêm giọng hỏi.

"Anh đã làm gì mà mọi người cứ xì xào về tôi vậy?"

Anh dùng bút, ngược mắt lên nhìn cô, cười.

"Anh cho thư kí cũ nghỉ việc, thế em vào chỗ đó"

"Anh điên à? Sao lại bắt họ nghỉ? Anh không nghĩ trước khi hành động sao?"

Anh nhìn cô, như mọi chuyện đều đúng trong dự tính của anh vậy.

"Anh thích, em có ý kiến à?"

"Anh... anh... tôi không muốn nói chuyện với anh nữa"

Cô tức giận, quay về bàn làm việc, không thèm ngó ngang đến anh nữa?

Bạn đang đọc truyện *Gia Đình Biến Thái* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32

"Đã quá! Thật thoải mái "

Cô mở mắt vươn vai cho sáng khoái, dụi dụi mắt cho tỉnh táo hơn.

Liếc nhìn đồng hồ, ôi không, sắp 12h đến nơi rồi. Mà cô vừa ngủ gật sao?

"Em ngủ ngon nhể? Tôi thuê em về để làm việc chứ đâu phải để ngủ thuê?"

Cô khá là áy náy, tuy không thích làm ở đây nhưng lần này đúng là cô sai. Cô không cãi lại.

"Tôi xin lỗi. Lần sau tôi sẽ chú ý hơn "

Anh bật cười nhìn cô, anh đùa thế thôi mà ai ngờ cô tin là thật. Dù cô có ngủ cả ngày, anh vẫn nuôi cô được.

"Anh đùa đấy, em ngủ đi cho thoải mái "

Cô lườm xéo anh, đi vào rửa mặt cho tỉnh táo.

Ngủ nhiều thoải mái nhưng lại mệt.

Anh nhìn người con gái mình yêu thoải mái, trong lòng cũng phần nào nhẹ nhõm hơn.

Đúng là tình yêu có thể khiến cho người ta đôi khi hồn giận vô cớ, đôi khi lại mỉm cười vô thức vì những hành động hết sức trẻ con.

Yêu vào, ai mà chả thế cả thôi!

"Anh có đi ăn không?"

Cô dọn dẹp đồng tài liệu trên mặt bàn cho gọn gàng nhìn về phía anh.

"Em mang lên đây ăn đi. Mua cho anh một phần nữa "

Cô bấu môi, lắc đầu.

"Tự túc là hạnh phúc con người nha. Tôi ừ có tiền bao anh đâu "

Anh nhìn cách cô nói mà cười, dù thế nào vẫn rất đang yêu.

"Anh bao em. Mua lên đây đi "

"Mà không được. Nam nữ thụ thụ bất thân, tôi không thể ở cùng chung với anh được"

"Em yên tâm. Tôi muốn thịt em sẽ thịt ở nơi khác, không phải ở đây đâu mà lo "

Cô đỏ mặt chạy xuống. Người gì đâu mà đen tối dễ sợ, cảm thú chính xác anh là cảm thú.

Cô vòng xuống căngtin mua hai suất cơm mang lên. Cô chọn cho anh toàn mấy thứ anh không ăn được, cho bỏ tức.

Đùa thế thôi, cô mua lộn ba suất. Suất kia để trêu người anh thôi!!!!

"Này của anh"

Cô đặt hộp cơm xuống trước bàn làm việc của anh.

Anh dừng công việc, xách xuống bàn, mở ra.

Xúc xích? Thịt vịt? Sườn xào? Wtf?

"Em định giết anh à?"

"Anh nhờ tôi mua mà?"

"Em muốn tôi giãy chết ở đây sao? Toàn đồ ăn tôi dị ứng?"

Cô đứng bên cạnh, mặt vẫn rất thản nhiên như không có chuyện gì xảy ra.

"Tôi có biết đâu "

Cô được lắm, dám giả vờ với anh nữa này. Tính cảm thú của anh nổi lên, tại cô trêu anh trước đấy nhé.

"Thật em không biết?"

Cô gật đầu vô tội.

"Em chắc chắn không biết?"

Cô gật lại một lần nữa.

Anh đứng hẳn lên, nhìn cô. Người anh cao đến mức cô chỉ đứng đến ngực anh.

"Anh đổi món rồi, không muốn ăn cái này nữa "

Cô ngạc nhiên, đang định đưa cho anh hộp cơm còn lại. Nghe anh nói vậy lại thôi!

"Anh muốn ăn gì thì tự xuống mua, tôi mỗi chân rồi"

Anh lắc đầu, tiến gần về phía cô cười nham hiểm.

"Thứ này ở sẵn trong phòng"

Cô đoán được ý định của anh lùi lại một bước. Nhưng cô lùi anh lại tiến, đến lúc hai người sát mặt nhau.

Cô dựa lưng vào tường, lườm anh như hai viên đạn sắp bắn ra ngoài.

"Xê ra. Anh định làm gì tôi?"

"Làm việc anh cầm làm, ăn thứ anh cần ăn"

"Thứ anh ăn sao lại ở trên người tôi? Lùi ra "

Anh ghé sát vào tai cô nói nhỏ.

"Anh muốn ăn thử vị son của em "

Huhu! Xong rồi đây! Quay lại với mấy bác nè, nhớ em không? Em sẽ viết đến hoàn luôn nhé! Lịch post là thứ 3, 5 và 7, vù em phải viết Song Sinh và sửa VỢ MƯU nữa!

Mấy bác vote cho em nhé! Để em có thêm động lực, đọc lại để nhớ cốt nha. Em có thay đổi chút chút đó!

Bạn đang đọc truyện *Gia Đình Biến Thái* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33

"Anh muốn ăn thử vị son của em "

Liên Thành đẩy người cô về tường, cơ thể anh che kín người cô. Đôi mắt anh nhìn chăm chăm xuống đôi môi anh đào của cô.

"Buông tôi ra! Anh là tên biến thái!"

Khóe môi anh nhếch lên thành một đường cong tuyệt mỹ, giọng nói trầm trầm của anh vang lên.

"Biến thái với mình em thôi!"

Không đợi câu trả lời của cô, anh cúi xuống ôm trọn lấy đôi môi cô. Nụ hôn điên cuồng, mãnh liệt, anh cạy môi cô ra tiến sâu vào trong càn quét hết mật ngọt yong miệng cô.

Đến khi cô đập liên tục vào ngực anh, anh mới buông cô ra.

"Son của em ngon lắm đó, lần sau anh muốn nếm tiếp "

Cô liếc xéo anh một cái, thông khổ kêu than.

"Anh cướp đi nụ hôn đầu của tôi, huhu, mau trả lại đây "

Liên Thành nhìn bộ dạng của cô bật cười.

"Anh xin lỗi. Anh sẽ bồi thường cho em, được chưa?"

"Anh bồi thường bằng cách nào được cơ chứ?"

"Em về làm phu nhân của anh đi, như vậy coi như chúng ta huê"

Ngọc Khanh quay sang nhìn anh, nghĩ sao mà cô dễ bị lừa như vậy. Nói gì chứ về vấn đề này cô hơi bị tỉnh và đẹp trai nhé. Lừa làm sao được.

"Tôi không ngu đâu mà giao thân thể vàng ngọc của tôi cho anh"

Nói rồi cô đẩy người anh ra đi về phía bàn làm việc, ngồi xuống ghế, hậm hực trong lòng.

Nói thế thôi chứ ai kia má đỏ hây hây, trong lòng thích lắm ấy chứ!!!

Bị cưỡng hôn thì làm vậy cho có giá thôi, con gái mà!!!

Liên Thành đi đến chỗ cô, cúi người xuống ngang tầm cô, nói:

"Làm phu nhân của anh khiến em mất mặt thế cơ à?"

Cô ngẩng mặt lên nhìn anh, rồi gật đầu nhẹ khiến ai kia mặt đen như đất xoong.

"Dù sao mai này em cũng sẽ mất mặt, chi bằng mất mặt từ bây giờ luôn đi"

Bá đạo! Cô nghĩ thầm trong lòng. Đừng như thế được không? Cô đây đéch chịu được đâu.

"Tôi thêm vào "

[....]

"Cô Ngọc Khanh, thu dọn đồ đạc rồi đi theo tôi "

Anh gõ gõ xuống bàn làm việc của cô để gây sự chú ý. Thấy cô không đáp lại, mi tâm anh nhíu lại, gõ lại lần nữa.

"Cô Ngọc Khanh, cô đừng giả bộ không nghe thấy! Tôi trừ lương cô bây giờ "

Trừ lương, nghe hai từ này lập tức mặt cô tươi cười quay lại.

"Dạ, sếp gọi em"

"Em sắp xếp đồ, đi theo tôi"

Anh xuống lấy xe trước chờ cô ra.

Anh đưa cô về lại biệt thự riêng của mình, cô tròn tròn mắt nhìn anh.

"Anh đưa tôi về đây làm gì?"

"Mấy hôm nay tâm trạng anh không tốt, vậy nên em ở cạnh anh có được không?"

Nét mặt anh thoáng buồn, khiến cô mềm lòng trong thoáng chốc. Nhưng khoan, nhờ anh có ý định làm gì cô thì sao? Ở đây hết thì ai sẽ nghe thấy chứ????

Không được, cô phải suy nghĩ thêm đã!!

"Tại sao lại là tôi? Anh có thể nhờ người khác mà"

"Nếu có ý định ở bên người khác, anh đã làm từ nãy năm trước rồi. Em yên tâm, anh không làm gì em đâu "

Lúc này cô mới an tâm đi vào, không nghe lời anh khẳng định nhờ đâu lát thú tính của anh nổi lên thì con thỏ non như cô chạy đâu cho thoát chứ!!!!

Chắc chắn là bị ăn sạch rồi!!!

Cô ngồi ngoài phòng khách đợi anh. Liên Thành vào bếp lấy ra một vài chầu rượu cùng một iat đồ nhắm.

"Cảm ơn em đã đồng ý "

"Không có gì "

Anh rót cho cô một li rượu, đưa lên trước mặt cô.

"Em uống cùng anh chứ?"

Cô bỏ gọn túi xách sang một bên, ngồi xuống uống cùng anh.

Anh uống rất nhiều, vừa uống lại còn cười đùa rất hăng say, tán đủ loại trên đời với cô! Cô chỉ ngồi nghe, có uống nhưng chỉ một vài li.

Một lúc sau, anh đồ gục xuống ghế. Cô nhìn anh ngán ngẫm. Uống cho lắm vào, thế bây giờ đây cô dọn à???

Ngọc Khanh đỡ anh vào phòng, say rồi miệng còn nói đủ thể trên đời chứ!!

"Anh ngủ đi! Tôi ra dọn dẹp"

Anh nắm lấy tay cô, mơ màng nói trong cơn say.

"Đừng đi"

"Tôi ra dọn dẹp, chứ anh định để nhà anh như vậy?"

"Anh sợ em đi sẽ không quay lại nữa, như cách mấy nam trước em đi vậy"

Khóc mắt cô có gì đó cay cay, dù là anh nói lúc say hay lúc tỉnh thì câu nói đó vẫn chạm đến trái tim cô.

"Tôi dọn rồi sẽ vào với anh"

"Em hứa nhé?"

"Ừ"

Anh mới buông tay cho cô đi.

15 phút sau, cô đi vào phòng xem anh đã ngủ chưa.

Hai mắt anh nhắm chặt, trán hơi nhăn lại như đang kho chịu điều gì đó.

Cô tiện tay cầm máy ảnh chụp một tấm, dim nhưng lại cute thế mới sợ.

Cô cúi xuống đặt lên môi anh một nụ hôn. Chẳng biết anh vô tình hay trong cơn say mà vòng tay ôm lấy cô khiến người cô đề lên người anh.

"Anh vừa thấy điều gì vậy?"

Bị bắt quả tang, mặt cô đỏ lựng.

"Tôi.. tôi..."

"Ngủ đi"

Anh lăn ra ngủ, hai tay vẫn ôm chặt lấy cô như gấu bông.

Chúc các bạn một năm mới an khang thịnh vượng, vạn sự như ý và thành công trong cuộc sống.

Happy New Year!!!

120 sao nổi không?

Bạn đang đọc truyện *Gia Đình Biển Thái* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 34

Anh ôm cô rất chặt, cô có xoay người thế nào cũng không ra được, đành chấp nhận số phận ngủ cùng anh.

Tờ mờ sáng, cô từ từ mở mắt, đưa mắt sang nhìn anh, anh ngủ cũng đẹp nữa.

Đôi tay cô đưa lên vuốt ve khuôn mặt anh, ngón tay khẽ chạm vào đôi lông mi dài của anh.

Cô cười tủm, không biết bao lâu rồi cô chưa được làm như vậy. Cô làm rất nhẹ nhàng, sợ anh tỉnh giấc.

Nhưng ai kia đã mở mắt nhe nhón nhìn cô, cười.

"Sao không làm trực tiếp mà đợi lúc anh ngủ làm gì? Nghiện anh rồi còn ngại"

"Đồ ảo tưởng!"

Cô chửi thề một câu, nhân lúc anh thả lỏng, cô xoay người xuống giường.

Mặt anh vẫn chưa hết vui mừng, tiếp tục trêu cô.

"Mẹ anh bảo nói dối là hư, vậy nên nghiện anh thì nói đi ngại gì "

"Mẹ tôi bảo ảo tưởng nhiều quá không tốt, vậy nên anh bớt lại đi!"

Câu trả lời phũ như chưa bao giờ được phũ, anh tụt hết cmn cảm xúc, nhất định anh phải thắng.

"Mẹ anh bảo nếu yêu mà không dám nói là ngốc, em yêu anh thì nói đi "

"Đoán xem "

Phũ lần hai và hựt hững lần thứ n, cảm xúc tụt dốc không phanh lại được.

Anh thua, lí của cô là lí trời, là lí của bà xã đại nhân trong tương lai, anh tuổi gì đòi cãi lại.

Phải nghe lời bà xã, đây là lẽ sống cần hướng tới của một người đàn ông trưởng thành!!!

"Anh dói!"

"Gọi đồ ăn nhanh đi, tôi không biết nấu "

"Anh thích em nấu cơ, dù thế nào cũng ăn"

Anh ông ọ, nững nịu làm trò.

"Anh tin tôi đốt bếp nhà anh không?"

"Em đốt thoải mái, thíchh đốt thế nào cũng được, cách nào anh cũng chiều? Nát anh lại xây lại cho em "

Cô hết nói nổi, thôi được, bản cô nương cô đây sẽ cho anh thưởng thức tài nghệ điều luyện lên đến mức Mất Tờ Chết của cô.

Ngọc Khanh xắn tay áo, đi xuống bếp, anh thích thì cô nhích, sợ gì bố con thằng nào.

Cô mở tủ lạnh lấy đồ chuẩn bị nấu, đúng là đại gia có khác, toàn đồ đắt tiền.

Trong khi anh tắm, cô đã nhanh chóng làm xong mọi thứ. Đồ ăn được bày sẵn trên bàn.

Liên Thành từ trên lầu đi xuống, anh vừa tắm xong chỉ quấn một chiếc khăn bên dưới, để trần cơ thể.

Trên tay cô đang cầm bát canh nóng hổi, vô thức nhìn lên, hét lên khiến bát canh rơi xuống đùi cô.

"Á!"

Tiếng hét lạnh lạnh vì đau của cô. Anh vội vàng chạy đến, bế thẳng cô ra ghế băng bó.

"Sao em hậu đậu vậy? Cầm bát canh cũng không vững, thích anh đau lòng lắm à?"

Anh chửi mà nghe cũng đáng yêu nữa chứ!

"Tôi.. tôi.. "

"Lại còn nói gì nữa, em tưởng mình em đau à? Anh còn đau hơn, đau ở đâu em biết không? Ở đây này "

Anh cầm lấy tay cô đặt lên ngực mình, khiến cô ngại đỏ mặt.

Đuối lí vô cũng cãi lại, chẳng cần biết đúng sai, cứ thế là cãi.

"Thì tại anh chứ tại ai, ai mượn anh mặc như thế này, thử hỏi một người nhìn thấy mỹ nam trước mặt xem có choáng không? Ai mà chịu nổi cơ chứ!"

"Không chịu nổi thì em định làm gì anh?"

"Vậy nếu anh đứng trước mỹ nữ thì anh làm gì?"

"Ngoài em ra anh sẽ không làm gì ai khác. Còn em, anh cho phép em cưỡng hiếp anh"

"Đồ điên"

Cãi vớ vẩn nên cô chẳng quan tâm đúng sai, thấy anh bật cười kha khá.

"Anh còn cười cái gì? Có gì hay lắm đâu mà cười"

"Hóa ra là do anh đẹp trai quá mức, phong độ ngời ngời mới khiến em thành ra nông nổi này! Anh xin lỗi, từ mai anh sẽ khiến mình bớt đẹp trai lại để đỡ hại em "

Nghe câu xin lỗi mà nó chả có thật tâm chút nào, cô lườm.

"Đẹp trai cái quái gì, chó cũng chẳng thèm nhìn "

100 sao đi? Mai lại có cho các cậu đọc!

Bạn đang đọc truyện *Gia Đình Biến Thái* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 35

"Vậy mà có người vừa bị nhan sắc chó nó thêm của anh làm cho bị thương đấy!"

Cô bấu môi lườm anh. Đẹp trai thật nhưng cái tính không yêu cho nổi được.

Anh lấy thuốc thoa vào vết thương cho cô đỡ rát, vừa thoa lại vừa thổi thổi trông rất đáng yêu.

"Còn đau không?"

Cô lắc đầu, chỉ là bông nhẹ thôi, không sao hết.

"Anh lên mặc đồ vào đi, nhìn nữa tôi học máu mũi đó "

Cô đuối anh lên lầu thay đồ, nhan sắc mỹ nam cứ ở trước mặt lâu quá, cô trụ không vững mắt.

Anh cũng chỉ cười rồi vòng lên thay đồ.

"Hôm nay em nghỉ làm đi, anh cho em nghỉ đến khi khỏi thì thôi. Để lại sẹo sẽ xấu lắm "

"Không được "

Cô lắc đầu từ chối lời đề nghị của anh. Cô là nhân viên làm công ăn lương mà lại được đặc quyền như này thì mang tiếng!

"Vậy mai sau em không mặc được bikini, hay váy thì kệ em đây!"

Cô nghĩ thế nào cũng không ổn, thôi đành nghe lời anh vậy. Công việc với sắc đẹp quan trọng như nhau.

Đã được đặc cách thì thôi, cô cứ hưởng thụ đã rồi tính tiếp, cái gì cũng sẽ có hướng giải quyết của nó.

"Vậy anh đưa tôi về nhà đi "

"Không được, em phải ở đây đến khi khỏi mới thôi!"

"Thế anh định để tôi một mình không được nói chuyện với ai?"

"Anh ở nhà với em, công việc có gì đâu, mang hết về nhà làm "

Sốc! Cô vẫn không hiểu sao mà cái người này lại có khả năng hơn người như vậy! Não anh rốt cục cấu tạo bằng cái gì không biết!

"Tôi nhớ con, tôi phải về"

"Anh đến mang nó đến đây ở luôn "

Ngọc Khanh không nói nổi cái con người này nữa, với cái điện thoại gọi cho Thiên Vũ, kêu anh lái xe đến đón mình.

Mặt ai kia tức lắm, tức giật điện thoại hét vào tai đầu dây đối diện.

"Anh mà đặt chân đến đây, tôi cho anh nghỉ việc "

Nhưng bên kia đã cúp máy từ lâu, sẵn sàng phi xe đến rước cô về.

Cô ngồi xem phim đợi Thiên Vũ đến, còn anh ngồi nhìn cô. Từ ngoài cửa, một chú cún con chạy vào, sà vào lòng cô.

Cô ôm lấy nó, xoa xoa đầu nó cùng bộ lông xù trắng tinh.

"Cún con cute quá! Anh nuôi à?"

Anh chạy đến nắm cổ con chó vút thẳng xuống đất không thương tiếc.

Cô nhìn cún con bay chục mét mà đau xót.

"Anh không biết yêu thương động vật à?"

Anh trả lời không chút hối hận.

"Đến anh còn chưa được em ôm, hôn mà nó dám. Phản nghịch "

Cô bật cười, ghen với cả một con chó, cô cũng không còn gì để nói với anh nữa.

Đường đường là giám đốc cả một tập đoàn lớn lại đi ghen với một chú cún con.

Cô sặc!

"Anh thôi đi, to đầu rồi mà ghen với chó à?"

"Anh ghen đấy, thì làm sao?"

Anh đổi, ngồi xuống ghế, chẳng thèm liếc nhìn cô lấy một cái.

"Đồ trẻ con!"

"Thế bây giờ anh ôm người con gái khác trước mặt em, em có vui không?"

"Vui, tất nhiên sẽ chúc phúc cho anh!"

Anh hận không thể bóp cổ cô, đem cô ra thịt luôn tại chỗ. Nói câu nào là muốn anh tức lộn ruột câu đấy!

"Ngọc Khanh "

Bên ngoài cửa có tiếng gọi cô, nghe giọng là cô biết Thiên Vũ đến đưa cô về.

"Em ở trong đây, anh vào đi"

Thiên Vũ bước vào nhà, đưa mắt nhìn xung quanh một lượt, dừng ánh nhìn lên người anh.

"Anh không thể đưa nôi cô ấy về à?"

"Tôi không thích đẩy, anh làm gì được "

"Anh ta định bắt em ở đây luôn. Anh đưa em về đi, em nhớ nhà"

Cô đưa hai tay về phía hán, muốn hán bế cô ra xe vì chân đau không đi được.

Thiên Vũ bật cười, đi lại chỗ cô thì anh nhảy vào vòng tay bế cô ra xe.

"Em đừng có mà chạm vào thằng đàn ông khác trước mặt anh, sau lưng anh cũng không được "

Thiên Vũ theo anh đi ra ngoài, anh không nói gì cũng không có ý định phản kháng gì hành động của anh.

"Đưa cô ấy về cho tốt, chỉ cần anh làm cô ấy bị thương một lần, anh sẽ nhận lại gấp mười lần"

Bạn đang đọc truyện *Gia Đình Biển Thái* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 36

"Đưa cô ấy về cho tốt, chỉ cần anh làm cô ấy bị thương một lần, anh sẽ nhận lại gấp mười lần"

"Cô ấy cũng là bạn tôi, cũng là người tôi thích và là người tôi sẽ bảo vệ. Vậy nên anh đừng nói kiểu tôi muốn giết cô ấy vậy!"

Thiên Vũ đáp trả chắc nịch, lời nói không gì có thể dịch chuyển được.

Giọng anh gần xuống, như đang tức giận kìm nén trong lòng lâu nay không được bùng phát.

Ngọc Khanh chán cái đồ ra ma to đùng này rồi, cô mệt mỏi nói vọng ra.

"Anh Thiên Vũ, về thôi "

Thiên Vũ nghe cô gọi, khẩn trương lên xe, bỏ mặc anh đứng một mình ở đó.

Xe bắt đầu khởi động, anh lao vun vút đi ra khỏi cổng.

"Chân em làm sao?"

"À, em không sao đâu. Ban sáng không cẩn thận làm rơi bát canh vào "

Cô đáp xuề xòa cho qua chuyện.

"Em đúng là không sửa nổi cái tính hậu đậu "

"Hi hi"

Thiên Vũ đưa cô về nhà, rồi lại vòng xe đi làm ngay.

Ngọc Khanh ngồi lướt mạng một lúc, tìm đồ trên mạng đang sale để mua.

Đúng là hàng giảm giá có khác, vừa tung cái đã hết hàng. Cô hụt hẫng cất điện thoại, nằm chợp mắt một lúc.

11h.

Tiếng chuông cửa vang lên.

"Vào đi, cửa không khóa"

Cô đứng dậy, đi một cách khó khăn ra ngoài. Vì bôi thuốc nên cô phải mặc váy ngắn, để lộ ra bắp đùi trắng nõn nà.

"Ai vậy?"

"Là tình iu to lớn của iêm đây! Anh mang đồ ăn cho em nè"

Liên Thành cởi giày đi vào nhà, tự nhiên vòng xuống bếp như ở nhà mình.

Ngọc Khanh nói lớn lên.

"Tôi đâu có mượn anh mua?"

Anh bê khay thức ăn ra, đặt trước mặt cô. Toàn món cô thích ăn nữa chứ.

Miệng thì không nhận nhưng cái bụng của cô không cho phép cô được chê đồ ăn.

"Em nói dối nhưng cái bụng em nói thật"

Cô xấu mặt, hết có dối lòng, giờ có chối cũng vậy thôi. Cô lao vào ăn bất chấp hình tượng. Dù gì với ai chứ với anh cô còn đêch hình tượng đâu mà giữ.

"Nghẹn chết giờ, em ăn từ từ thôi, có ai tranh đâu mà sợ"

"Anh như vậy mới ngon, anh không hiểu gì cả "

Anh nhìn cô ảm áp, đẩy đồ ăn về phía cô. Nhìn cô hơi gầy nên anh phải bồi bổ cho cô mập mập lên chút nữa.

Cô ăn xong mà no căng, nằm vật vã ra ghế. Anh tự động lau dọn bàn ghế, rửa bát, đủ mọi thứ cho cô khiến cô cảm tưởng mình như một bà chủ vậy.

Có người hầu hạ thật là thích!!!

"Anh đi làm, tối anh lại qua. Em ở nhà đợi anh nhé!"

"Cảm ơn anh. Tạm biệt. Đi cẩn thận "

[...]

Anh vừa đặt chân đến công ti đã thấy xe của ông bà Mặc đậu trước cửa.

Anh thắc mắc không biết lí do vì sao nữa, ít khi bố mẹ anh đến công ti từ khi họ về hưu và anh tiếp quản sự nghiệp.

Đôi chân anh đi nhanh lên phòng, ông bà Mặc đang ngồi nói chuyện.

"Bố, mẹ "

Thấy tiếng con, hai người quay lại, nói:

"Đến rồi à? Ngồi xuống đi con"

Anh ngồi đối diện hai ông bà, cất tiếng hỏi:

"Bố mẹ đến đây có chuyện gì vậy?"

"Ồ cái anh này hay nhò, thế anh cấm bố mẹ anh đến đây à?"

Bà Mặc trêu anh.

"Không, con không có ý đó. Chỉ là con thấy hơi lạ thôi "

"Chuyện của con bé đến đâu rồi? Tán được nó để đưa nó về nhà chưa?"

Bà Mặc hỏi anh.

"Chuyện này bố mẹ không cần lo, con nhất định sẽ vác cô ấy về bằng được"

"Cái từ không cần lo bố mẹ anh nghe chán rồi, chính vì anh mãi không mang con dâu về cho tôi. Nên hôm nay tôi mới phải vác thân già này đến chỉ cách cho anh"

Nói rồi bà Mặc ghé sát tai anh nói nhỏ nhỏ gì đó, chắc là kế hoạch bà đặt ra.

Anh nghe vậy gật đầu liên tục, hai mẹ con đập tay bôm bốp hiểu ý nhau.

"Con sẽ áp dụng, chờ tin của con đi"

Anh nháy mắt với mẹ mình.

"Cố lên con trai"

Bà Mặc nắm tay lại cổ vũ anh. Nhìn bà đã già nhưng kinh nghiệm yêu đương tràn trề trong đó.

Hai ông bà rời đi luôn.

Đó các cậu đoán được ông ý định làm gì đấy

Bạn đang đọc truyện *Gia Đình Biến Thái* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37

Màn đêm vừa bắt đầu hạ xuống, anh hớn hờ đi mua đồ ăn đến nhà cô.

Oan gia ngõ hẹp thế nào, vừa đặt chân đến cửa, hai người đàn ông lại đụng mặt.

Chẳng ai nhường ai vào trước, cuối cùng lại đây Thiên Khánh lết xác từ trong nhà ra mở cửa. Nay cục cựa được cô giáo đưa về.

"Hai người thôi ngay đi, thật là phiền phức. Tiều thiếu gia đau đầu quá"

Anh và hấn cùng cời giày, cùng đi vào nhà, cùng chạy đến sofa đưa đồ ăn cho cô.

"Tôi vào trước, cô ấy phải ăn của tôi"

Anh nhìn hấn, cố ý nói lớn để nhắc nhở.

"Tôi mới là người vào trước"

Thiên Khánh vừa đứng khoanh tay, vừa lắc đầu kiêu ngạo, tặc lưỡi.

"Không ra cái thể thống gì cả. Mẫu thân của ta và ta đã ăn rồi, hai người đem xuống mà ăn với nhau đi"

Ngọc Khanh mỉm cười nhìn Thiên Khánh, được coi như lần này nó tốt, con trai cô có khác.

Nhóc chạy đến ôm lấy cô, ngồi chễm chệ hí hửng vào tai nhau, tưởng tượng ra cái cảnh Thiên Vũ và Liên Thành âu yếm đút cho nhau ăn.

Máu hủ trong cô nổi lên, nhắm mắt tưởng tượng, Liên Thành sẽ rửa tay cho Thiên Vũ rồi nhìn nhau cười hồn nhiên.

Ôi không! Mới nghĩ thôi đã đặc sắc không khác gì phim, thậm chí tự mình tưởng tượng nó còn sống động hơn.

"Anh để ở dưới tủ, sáng mai em lấy ăn nhé! Mà thôi, để sáng mai anh đem đến cho đồ ăn nóng hổi. Bây giờ anh về, tạm biệt em."

Liên Thành khoác áo đi về, Thiên Vũ cũng từ dưới bếp đi lên.

"Khánh, con vào nhà ngủ đi"

Nhóc đưa tay lắc lắc.

"Ngủ sớm thế này mau sau con không đủ tỉnh táo để tán gái. Chi bằng phải cố gắng từ bây giờ"

"Thế con muốn chim teo đi à, chim teo là khó kiếm vợ hơn nữa nhé"

Anh vờ dọa, nhưng thế mọe nào nó tin ngay, ôm gối vào phòng ngủ.

Mới tí tuổi đã lo giữ gìn cho em người yêu tương lai rồi!

Phòng khách chỉ còn lại cô và hắn. Cô chẳng hiểu nổi bản thân, lí do vì sao khoảng thời gian này cô không dám đối diện với anh.

Cứ thấy anh là cô chẳng biết nói gì, chỉ hỏi đăm ba câu vặt vãnh rồi về phòng.

Anh nhìn cô hồi lâu, mới mở miệng ra nói.

"Ngọc Khanh, anh có chuyện muốn nói"

"Ừm, anh nói đi, em đang nghe"

Thiên Vũ dường như lấy hết can đảm, dũng khí nhìn thẳng vào mắt cô, nói:

"Chúng ta kết hôn đi"

Sắp bờ roai, oắt dờ phắc là hai trạng thái khuôn mặt của cô lúc bấy giờ.

Cô sốc đến nghẹt thở, anh Vũ à, sao anh có thể mở miệng là nói đến câu của boss Lãng nhà em dễ dàng đến thế.

Định chơi trò lớn xem em có trầm trồ không à? Không lớn nhưng em đủ chết ngất ra đây rồi!!!

Cô nuốt nước bọt, trả lời:

"Anh à, đùa lớn quá rồi! Tha cho em"

"Anh không đùa"

Thiên Vũ đáp chắc nịch, dường như nói lên quyết định cả một đời của anh.

Anh cũng biết trước được hành động và cảm xúc của cô như thế này nên cũng không có gì ngạc nhiên.

Anh tiếp lời, giải tỏa đi sự bối rối của cô.

"Anh không ép em phải trả lời ngay, khi nào có quyết định hãy nói với anh."

Anh đứng lên, vẫy tay chúc cô ngủ ngon.

"Có cần anh bế vào phòng không?"

Cô xua tay lắc đầu, chưa hết choáng và sốc, cô cười mỉm.

"Anh vào đi, em vào được. Anh ngủ ngon"

"Em ngủ ngon"

Thiên Vũ về phòng, cô tựa lưng vào ghế suy nghĩ. Chính bản thân cô cũng không ngờ, hai người lại càng đi xa khoảng cách định sẵn ban đầu.

Quá khứ, anh từng là người mà cô kí phục nhất, là người anh trai, là người thân duy nhất của cô.

Nhưng bây giờ, quan hệ của hai người như thế nào chính cô cũng không định rõ.

Dù thế nào, câu trả lời của cô vẫn chỉ có một, nhưng cô sợ anh đau, nên cô không dám nói ngay khi anh có mặt.

Cô tắt điện về phòng, mang tâm trạng náo nê đi ngủ.

[...]

Sáng sớm, anh gọi Thiên Khanh dậy từ sớm, đưa đi học. Có lẽ, anh muốn cô suy nghĩ mà không bị ảnh hưởng bởi anh.

Cô tỉnh dậy là khi Liên Thành đến, mang đồ ăn sáng cho cô.

"Anh chạy đi chạy lại mãi không thấy mệt à?"

"Vì người đẹp, chút vất vả này có đáng là gì"

"Em đánh răng rửa mặt rồi ra ăn cơm, anh có chuyện muốn nhờ vả"

Anh vào bếp thấy sắp xếp đồ ăn ra bàn, ngồi chờ cô ra.

Cô mặc một chiếc váy rộng thùng thình, ngồi xuống bàn. Vết thương gần như sắp khỏi.

"Anh định nhờ chuyện gì?"

"Em có đồng ý giúp anh không? Việc này chỉ duy nhất mình em làm được thôi. Nếu em không đồng ý, anh cũng không ép"

Anh thẳng thắn nói rõ.

"Giúp thì cũng được, nhưng không công thì không được"

Anh ok luôn, anh bảo 1 tháng sẽ trả gấp ba lần tiền lương của cô. Công việc này cũng chưa đến một tháng.

Cô vội vàng đồng ý, tiền là được rồi, những thứ khác thế nào không quan trọng.

"Việc gì? Anh nói đi"

"Giả làm người yêu anh, giúp anh đuổi tiểu tam"

Các bác đợi đi, đảm bảo đoạn sau sẽ cười rớt hàm!

Vote nhé! Yêu!

Bạn đang đọc truyện *Gia Đình Biến Thái* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 38

"Giả làm người yêu anh, giúp anh đuổi tiểu tam"

Lại thêm một cú sốc nữa đến với thính giác cô. Sao hôm nay anh và anh Vũ đều thích rủ nhau tạo bất ngờ cho cô vậy nhỉ?

Bất ngờ đến mức cô phát hoảng ấy chứ!

"Anh đùa đủ rồi đó, nói việc gì nói đi"

"Anh nói thật, nói một cách nghiêm túc "

Ngọc Khanh rơi vào trầm ngâm, cô chống tay xuống bàn suy nghĩ.

Một bên là bạn thân cô, muốn lấy cô nhưng cô lại không có tình cảm với anh. Suy cho cùng chỉ là sự biết ơn, sự kính nể.

Một bên là người cô yêu song lại đã từng rời bỏ cô, để cô lang bạt đến nơi đất khách quê người sống không ai nương tựa.

Giữa tình yêu và tình bạn, cô phải chọn lựa như thế nào?

Nhưng chọn Thiên Vũ, cô giống như lấy phải một người mình không yêu, sống có khác gì trong đau khổ. Anh ấy cần một cuộc sống hạnh phúc.

Vậy nên, cô sẽ ích kỉ lấy lần này thôi, cô sẽ chọn anh, để Vũ không phải chờ đợi một người không yêu mình.

Cô gầy vò tâm trí bản thân, mới lựa lúc gật đầu.

"Tôi đồng ý!"

Anh như bắt được vàng, vui sướng cầm lấy tay cô.

"Cảm ơn em, em yên tâm, tiền công anh sẽ trả đủ!"

[...]

Hai ngày sau, cô gọi điện cho Thiên Vũ, hẹn anh 7h có mặt tại cửa hàng để nói chuyện.

Suy cho cùng thế nào cô cũng sẽ phải trả lời, không thể để anh ấy đợi mãi được.

Đúng giờ, cô bắt taxi đến nhà hàng. Thiên Vũ đã ngồi đợi cô từ trước.

"Anh đến lâu chưa?"

"Vừa mới thôi, em ngồi đi "

Cô kéo ghế, ngồi xuống đối diện anh, gọi một tách cà phê đen.

Anh lặng lẽ theo dõi từng hành động của cô, ánh mắt như mong chờ điều gì đó.

Cô dường như cảm nhận được, bất chợt lòng cô lại nhói đau, không muốn nói ra chút nào hết.

"Anh, em xin lỗi! Em không thể lấy anh được!"

Tách cà phê vội dừng trên tay anh, nhưng anh nhanh chóng lấy lại tâm trạng bình thường.

"Em vẫn còn yêu anh ta?"

Cô gật đầu, cô không thể phủ nhận sự thật này được. Yêu thích phải rõ ràng, dứt khoát!

Đáy lòng anh dội lên một cảm giác chua xót. Không lẽ mọi cố gắng của anh suốt thời gian qua đều không thể bù đắp vào khoảng trống ấy!!

"Không làm vợ chồng, chúng ta vẫn có thể là bạn mà? Giống như xưa"

Cô vội vàng nói để xoa dịu nỗi lòng anh. Anh nhìn cô.

"Để anh tiếp tục bên cạnh bảo vệ em được không?"

"Anh....anh đừng như vậy! Em biết cảm giác yêu một người không yêu mình đau như thế nào, nên xin anh đừng vì em mà như thế! Em không xứng!"

"Mặc kệ anh"

Anh tự nhận mình cô chấp, dù biết trước câu trả lời của cô nhưng anh vẫn đâm đầu vào. Dù biết trước yêu cô kết quả nhận lại là con số không, nhưng anh vẫn muốn thử, vẫn muốn dùng trái tim mình để cảm hóa cô.

Nhưng có lẽ, mọi chuyện đều là hai từ "không thể". Duyên trời đã sắp đặt, con người ta mãi mãi không thể thay đổi vận mệnh.

Dây tơ hồng của anh và cô mãi mãi không tiến xa thêm được!

"Em ăn gì? Ăn đi rồi về!"

"Anh, còn một chuyện nữa em muốn nói "

Một tay anh khuấy li cà phê, tay còn lại cầm vào vành li.

"Anh và em... em... ở chung một chỗ, có lẽ sẽ không tiện "

Anh bật cười, như để gạt đi tâm trạng của cô.

"Chưa gì đã muốn đuổi anh đi rồi sao? Em lại nhấn tâm với anh như thế à?"

"Anh, em không nói đùa"

"Được rồi, tuần này anh sẽ đi chọn nhà mới!"

Hai người ăn xong rồi đi về nhà, suốt quãng đường cả hai đều rơi vào trầm lặng không nói gì với nhau.

Vừa đặt chân vào nhà, cô đã chứng kiến cảnh Thiên Khánh và cô giáo đang đánh nhau hăng say.

Nền nhà lộn xộn một đống đồ chơi, vỏ bánh kẹo vứt tung tóe.

"Mẹ với papa về rồi sao?"

Cô giáo Thiên Khánh đỏ mặt vội vàng xin lỗi.

"Tại tôi thấy Thiên Khánh ở nhà một mình không an toàn nên mới ở lại chơi cùng thằng bé. Mạo phạm gì cô thứ lỗi"

Cô xua tay, lắc đầu. Cô giáo liếc trộm Thiên Vũ, lại không ngờ bị cô bắt được.

Cô kéo tay cô ấy vào phòng mình, thủ thỉ tâm sự. Cô không đáp trả lại được tình cảm của anh thì sẽ tìm cho anh một mối lương duyên tốt.

"Cô giáo, cô thích anh Vũ nhà tôi à?"

Các cậu không biết là tớ thực sự rất nản luôn? Lướt đọc và lướt bình chọn hơn kém nhau nhiều đến không tưởng.

Có lần tớ vừa viết vừa suy nghĩ, có nên xóa bộ này đi không? Chắc mọi người đã quên hết nó rồi!

Và đúng là vậy, mình công nhận mình viết kém, nhưng mình cũng cần động lực, và các cậu chính là động lực đó.

Chỉ ấn một nút sao là khiến author bọn tớ vui vẻ, bọn tớ cũng phải bỏ thời gian và chất xám ra.

Vậy nhưng tại sao các cậu lại không tặng chúng tớ một sao?

Cảm ơn đã đọc đến đây, tớ cũng sẽ không đòi đủ sao nữa? Vì bây giờ ai hiểu sẽ tự động vote!

Thank \$ love you so much.

#Cún

Bạn đang đọc truyện *Gia Đình Biến Thái* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.